Нам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 110. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го ЧЕРВНЯ 1981 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 12, 1981 No. 110. VOL. LXXXVIII

ПОСЛАННЯ

СОБОРУ СВЯТОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ДО ВСЕЧЕСНОГО ДУХОВЕНСТВА ТА ПОБОЖНИХ МИРЯН, З НАГОДИ ДЕСЯТОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА

Дорогі й улюблені Брати і Сестри!

Десятий Собор Української Православної Церкви в ЗСА, що відбувся 27-31 травня ц. р. в Оселі св. Апостола Андрія в Бавнд Бруку, Ню Джерзі, ЗСА, виявився одним із тих соборів, які у час небезпек формували релігійну і національну свідомість народу.

Так Собор, що зібрався під захистом козацької зброї 1620 року в Києві, перекреслив ворожі замисли припинити існування нашої Церкви, знищивши перед тим її Ієрархію. Цю загрозу Собор відсунув висвятою нових єпископів. Три століття після того Київський Собор 1921 року так само відновив Ієрархію та привернув стародавні українські обряди й автокефальність, себто незалежність у внутрішньому житті і управлінні Церквою. Церква наша ще і ще раз стверджувала свою безсмертність.

На відроджену Церкву Москва спрямувала чергове гоніння: — мордуванням ієрархів, духовенства, вірних, та розкладаючи церковну громаду своєю агентурою, від чого у глибокій скорботі перебував і упокоївся в Бозі бл. п. Митрополит-мученик Василь Липківський.

Та Провидіння Боже, що неміче лікує, а недостатчє доповнює, ще раз виявило ласку нашому побожному народові: під час страшної боротьби двох безбожних і людоненависних велетнів — Москви і Німеччини, в 1942 році знову відроджено Ієрархію Української Автокефальної Православної Церкви.

Перемога у війні, дякуючи допомозі західних капіталістичних держав, на горе, Москва. Шлях утечі німців з України освітлювали підпалені ворогом села, а на західній Волині — палаючі стародавні українські церкви, разом з замкненими у них вірними та їхніми священиками. Нині на Батьківщині поруйновано храми, пограбовано історичні і мистецькі скарби, а позбавлену ієрархічної зверхности Церкву нашу насильно підпорядковано Московській патріярхії. Дійсну Церкву загнано у підпілля; лише мала її частина, разом з своїми єпископами і священиками, знайшлася у вільному світі.

Церкву поза межами Батьківщини Москва спочатку легковажила, бо, здавалося, що вона призначена бути зникнути у чужих середовищах. Сьогодні удари Москви найбільше спрямовані саме на цю існуючу у вільному світі нашу Церкву. Її вірних Москва не може замучити у в'язницях і снігах Півночі, тож намагається обезсилити їх випробуваними нею способами: сіянням розбрату, очорнюванням, братоненависництвом.

Але силам пекла не здолати Церкви і наслідженний прикладами давніх соборів нинішній Собор перекреслює сатанинські пляни. Собор поліпшувався підсиленням ієрархічного складу Церкви, подбав про її місійну, освітню, доброчинну й інші ділянки в житті народу.

Собор також вглянув у минувшину Церкви, найбільше у її діяльність за минулих 30 років у ЗСАмериці, себто від часу Собору Поєднання 1950 року. З подивом і вдячністю було згадано і про тих, які це перед тим заснували свою „заокеанську" Церкву, які щедрою жертвенністю і тяжкою працею здвигали храми, творили парафії, клали підвалини і для нинішнього Десятого Собору.

Ухвали Десятого Собору виявили, що злоровожий наступ не вдався. У свідомості вагомости доби Церкву скріплено, а православну громаду втішено. Собором керувало повчання Апостола Павла: „Щоб ми визволилися від злих і лукавих людей" (До Солунян, 2:3, 2).

Об таку глибоку відданість Христові розбивається і широко закроєна акція позбавити самостійности й иншої національні, у розсіянні існуючі Церкви і влучити їх у ті Церкви, що перебувають у контакті з Москвою.

Наша Церква на Соборі зберегла і скріпила себе саме у той час, коли Святе Православ'я готується до Вселенського Собору, а український народ — до відзначення 1000-ліття існування Української Православної Церкви.

У подяці Всемогутньому Господеві за Його опіку, у признанні побожним членам Собору за їхню працю, у зрозумінні великої помочі, яку Собор отримав від парафій і вірних, кличемо на усіх ласки Господа нашого Ісуса Христа і благаємо вас перебувати у єднанні і молитовному скупченні. Звертаємось до вас словами Апостола: „Благаємо ж, браття, вас: напоумляйте непорадних, потішайте малодушних, підтримуйте слабих, усім довго терпіть!" (До Солунян,14:15, 1)

† Мстислав, Митрополит
†Марко, Архиєпископ †Константин, Архиєпископ
† Анатоль, Єпископ

Дано в Оселі Св. Ап. Андрія Первозванного в м. С. Бавнд Брук, у стейті Ню Джерзі, в ЗСАмерики, дня 31-го травня, року Божого 1981-го.

У ТРЕТЬОМУ ДНІ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ВИЧЕРПАНО ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТИ, ПЕРЕВЕДЕНО ДИСКУСІЮ НАД ЗВІТАМИ ТА ПОРУШЕНО ЦІЛИЙ РЯД ІНШИХ СОЮЗОВИХ ТА ГРОМАДСЬКИХ ПРОБЛЕМ

Головна Контрольна Комісія. Сидять зліва: проф. Іван Телюк, мґр Іван Геврик, д-р Богдан Футей, о. протопресвітер Степан Біляк і проф. д-р Богдан Гнатюк.

Третій день нарад Головного Уряду УНС позначився двома сесіями, які кидають світло на проблеми, що нуртують у цій найстаршій і найбільшій українській організації у вільному світі, а заразом і в українській громаді на північноамериканському континенті.

Ще у вівторок по полудні, 9-го червня, заслухавши звітування забезпеченевобратського консультанта Джеймса Балу про існуючі проблеми та можливості дальшого росту УНСоюзу в сучасних соціо-економічних умовинах, головний радний Євген Репета запропонував, а інші члени Головного Уряду його підтримали, щоб у середу до полудня відбути панель-дискусію над пропозиціями цього фахівця щодо всебічної діяльности і потенціяльного розвитку УНСоюзу. Така сесія відбулася із участю панелістів: головного секретаря Володимира Сохана, головного організатора Василя Оріховського і головного радного проф. Тараса Шмагали. Крім панелістів у дискусії брали участь такі члени Головного Уряду: мгр Іван Геврик, проф. Іван Телюк, Текля Мороз, Михайло Сорока, проф. д-р Ярослав Падох, Марія Душник, Роман Курупась, д-р Богдан Футей, д-р Аскольд Лозинський, Галина Олек, мгр Мирослав Кальба та Марія Чучман. Панелем і цілою сесією проводив уміло заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась. У заключенні обговорення поодиноких пропозицій Дж. Балу, схоплених у т. зв. пляні росту УНС, встановлено голосуванням порядковість цих пропозицій у формі рекомендацій для майбутнього переведення їх у життя.

Пополуднева сесія, що нею проводила заступниця головного предсідника Марія Душник, була присвячена всецілю це деяким відповідям на запити до звітів, а відтак дискусії над ними, в якій забирали голос майже всі учасники нарад. Скрещувались у цій дискусії погляди — політичного, організаційного, економічного, суспільно-громадського, а то й особистого характеру у відкритих, часто-густо, гострих вимінах. Об'єднуючим чинником у різних інтерпретаціях було добро організації і громади.

У вечірніх годинах цього ж дня відбулися наради поодиноких комісій, які випрацювали ряд резолюцій та рекомендацій, що їх наступного дня мала передискутувати Пленарна сесія із метою апробати. Також на порядку нарад наступного дня була справа відзначення УНС до УККА у зв'язку з XIII Конгресом Українців Америки.

БРЕЖНЄВ ЗАПЕРЕЧУЄ АМЕРИКАНСЬКІ ТВЕРДЖЕННЯ

Москва. — Минулого тижня офіційно повідомлено у Вашінгтоні, що вже розпочато конкретні розмови для контролі й обмежень зброєнь. Л. Брежнєв у своєму виступі на прийнятті в честь альжирського президента Чадлі Бенджедіда заперечив ці американські інформації і зі свого боку повідомив, що ніяких розмов ні інших заходів дотепер немає. Він потвердив, що Москва й надалі таких розмов хоче, але їх Вашінгтон уникає.

Брежнєв сказав: „Я можу сказати зовсім дефінітивно: з боку ЗСА дотепер ще не зроблено ані одного конкретного кроку за цілий час, відколи теперішня адміністрація прийшла до влади ані в цій, ані в жодній іншій справі, щоб продовжувати, принаймні прелімінарно, дискусію до суті цих проблем. ЗСА пробують своїми інформаціями заколисувати своїх союзників і публічну опінію. Протилежно до того, що вони говорять, американці відкладають під усілякими претекстами початок такої дискусії".

Ціллю цієї тиради Брежнєва було виставити американців як паліїв війни, як людей, які не хотять миру і мирних розв'язок, але підготовляють воєнні конфлікти. Брежнєв продовжував у тому самому виступі: „Ми говоримо американським лідерам в часі наших контактів з ними і я повторюю це публічно: ми не хочемо зудару з ЗСА, ми не загрожаємо їхнім життєвим інтересам. Ми хочемо миру, співпраці і нормальних відносин між нашими країнами, опертих на взаємному довір'ї".

Міжнародні засоби масової інформації, повідомляючи про той виступ Брежнєва, висловлюють сумніви в його щирість. Брежнєв з тактичних міркувань, щоб позбутися тавра агресора за його напад на Афганістан і інші подібні випадки, прикидається миролюбним. А крім цього завжди в минулому бувало так, що коли Москва готувала якусь чергову агресивну імперіялістичну авантюру, на словах саме в той час була вона як найбільше мирною і готовою до розмов.

ЗСА стримують висилку літаків до Ізраїля

Вашінгтон. — Летунський налет ізраїльської летунської ескадри на атомові споруди Іраку, які мали бути незадовго відкриті, і їхнє тотальне знищення заскочили американських провідників. Речник Білого Дому заявив, що президент Роналд Реґен був „шокований" тією несподіданою подією. Державний департамент, як і Департамент оборони дістали доручення простудіювати, які санкції ЗСА повинні застосувати проти Ізраїля за цей неймовірний акт. Покищо Уряд президента Реґена стримав найближчу доставу літаків Ф-16. Власне такі літаки брали участь у рейді на Ірак.

Всі ніби засуджують той акт, але багато держав і державних мужів зі знищенням іракського нуклеарного реактора задоволені. Серед задоволених в першу чергу ті арабські країни, які побоювалися іракської гегемонії, коли б Ірак посів атомову бомбу. Інші мають на увазі, що летунський налет Ізраїля на Ірак створив прецедент, що ним у майбутньому може неодин послужитися. При цьому, одначе, не слід забувати, що Ірак був у стані війни з Ізраїлем, його уряд постійно це наголошував і зовсім офіційно загрожував у відповідній хвилині заатакувати Ізраїль. Всі арабські країни, які саме тепер відбувають наради на форумі Арабської ліги, засудили налет Ізраїля на іракські атомові споруди, а якісь конкретні потягнення проти Ізраїля вони застосують у відповідь на це — покажеться у найближчому часі. Москва закликає їх до застосування якнайострійших і найкрайніших засобів, бо тільки Москва може скористати у випадку воєнної інтервенції арабських держав проти Ізраїля. Одначе назагал поінформовані міжнародні чинники припускають, що з арабського боку будуть сас-

(Закінчення на стор. 7)

ІНЖ. ЄВГЕН ЗМИЙ ОЧОЛИВ ТУІА

Інж. Євген Змий

Ню Йорк, Н.Й. (М.Ільків). — Тут, у приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вул., відбулися звичайні загальні збори Т-ва Українських Інженерів Америки в суботу, 6-го червня, 1981 року.

Загальні збори відкрив голова Т-ва інж. Методій Борецький. До президії одноголосно вибрано: інж. Володимира Гнатківського — предсідника; інж. Романа Рогожу й інж. Дем'яна Кордубу — заступників; інж. Івана Заяця та інж. Михайла Ільківа — секретарів.

Після початкових формальностей повстанням з місць вшановано пам'ять покійних членів Т-ва хвилинною мовчанкою. Відтак приступлено до ділових справ порядку нарад загальних зборів, що включав 17 точок. Після вибору Верифікаційної комісії, перевірки протоколу з останніх зборів та Резолюційної комісії приступлено до звітування уступаючих органів Т-ва.

Основний звіт з діяльности дворічної каденції Управи Т-ва склав голова інж. Методій Борецький, який подав, що вміжчасі відбуто чотири професійні конференції, які включали проблематику здобутків сучасної науки в світі, включно з Україною. Зорганізовано Міжнародний з'їзд українських інженерів в Торонто, Канада. Видано три числа „Вістей" під редакцією інж. С.Ю. Процюка і два числа „Бюлетеня" за редакцією інж. Т.Грицая. Впорядкова-

(Продовження на ст. 7)

Вашінґтон пропонує Москві велику кількість збіжжя

Лондон, Англія. — Вже на початку конференції у справі продажу американського збіжжя Совєтському Союзові, керівник американської делегації Сілі Ладвік повідомив совєтську делегацію, що СССР може закупити додаткових шість мільйонів тонн збіжжя понад домовлену договором норму. На той додатковий продаж збіжжя колишній президент ЗСА Джіммі Картер наложив був ембарго, але теперішній президент Роналд Реґен його недавно зніс, на що натискали оборонці фармерських інтересів.

Російська делегація не дала своєї відповіді на цю пропозицію й годі передбачити, яка відповідь буде. Керівник американської делегації Ладвік у своїй пресовій конференції мі тільки поінформував, що „обидві сторони погодилися засягнути опінії у своїх урядів

(Продовження на ст. 7)

Помер св. п. д-р Микола Кузьмович

Бабилон, Н. Й. — В четвер, 11-го червня 1981 року, тут у місцевому шпиталі помер після короткої тяжкої недуги на 67-му році життя д-р медицини і любитель та знавець мистецтва св. п. Микола Кузьмович.

Покійний народився в Стрию, Західня Україна, 9-го серпня 1914 року. В 1938 році здобув ступінь доктора медицини на Львівському університеті; служив у польській регулярній армії в ранзі капітана.

Після приїзду до ЗСА, в 1955 році отримав американське громадянство, постійно мешкав в Бабилоні на Лонг Айленді, де мав свою лікарську практику. Довгі роки дописував до щоденника „Свобода" переважно на суто мистецькі теми, а також співпрацював із журналом „Сучасність". Він був членом Української Вільної Академії Наук; цікавився бібліотечними справами і посідав одну з кращих кваліетотом бібліотек. Св. п. д-р М. Кузьмович цікавився також українським політичним і суспільно-громадським життям та подіями в Україні і на поселеннях.

Залишив в журбі дружину Ольгу, відому журналістку, а тепер голову Спілки Українських Журналістів Америки, пластову активістку, та дітей — Христину і Юрія.

Панахида відбудеться в неділю, 14-го червня в Бабилоні, а похорон в понеділок, 15-го червня, до місцевої церкви і на православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку. Ближчі інформації будуть подані в окремому повідомленні та в черговому числі „Свободи".

В Америці

ВІДКОЛИ В САЛЬВАДОРІ іде громадянська війна поміж лівими і правими, велика кількість сальвадорців виїхала з власної країни розтерзаної війною, і поселилася у до всіх гостинному Ню Йорку. Підраховують, що ці десятки тисяч сальвадорців прибули до Ню Йорку в останніх кільканадцяти місяцях. Речники міських громад і церковних груп подають це число новоприбулих сальвадорців від 24,000 до 70,000 осіб, і вони приїхали сюди, починаючи з січня 1980 року.

ЩОБ ЗДОБУТИ ФОНДИ для харитативних цілей, зокрема для допомоги умовопослідженим дітям у Ню Йорку, славнозвісна нюйоркська „Волл Стріт" влаштувала в Мсдісон Сквер Гарден „цікавий" спорт — „дужання в грязюці", в якому брали участь жінки-працівниці з різних установ у біржевому дистрикті нижнього Мангеттену. Це „Свято грязюки 81", як його з властивим американцям гумором названо, дало чистого прибутку 50,000 долярів, що заокруглило суму цього харитативного фонду рівно до 1,000.000 долярів.

СМЕРТНІСТЬ ВІД ІНФЛЮЕНСИ все ще дуже висока в ЗСА і вона спричинена тим, що більшість американців не хочуть піддатися імунізації проти неї, — каже Крайовий Центр для контролі хвороб (National Center for Disease Control), який міститься в Атланті, Джорджія. Встановлено приблизно, що від 60,000 до 70,000 осіб померло від інфлюенси цієї ось зими, що щойно минула, і ці числа навіть більші від кількости смертей, які спричинила сумнозвісна Гонгконгська епідемія грипи, яка пустошила Америку в зимі 1968-1969 рр. Тоді, як пригадуємо собі, померло від грипи від 50,000 до 60,000 людей. Приблизно три четвертих всіх жертв найпізнішої інфлюенси є особи у віці 65 років і вище, проте ці сеньйори-громадяни, хоч найбільш виставлені на небезпеку захворіння і навіть смерти, не щеплені проти грипи. Тільки приблизно 15-20 відсотків сеньйорського населення ЗСА імунізовані проти інфлюенси, — подає „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" , 8-го червня.

У світі

У ЖЕНЕВІ, Швайцарія, знову вірменин убив турецького дипломата Мегмета Саваса Ергуза. Є це одним із майже 20 вбивств, що їх доконали вірменські патріоти у відплату за жорстокості, які доконали турки на вірменах. Одначе, це перший випадок, що вбивника схоплено. Вдалося ся завдяки прохожим людям, які помітили вбивцю й показали його поліції. Вбивця признався на поліції до доконаного вчинку, але відмовився від подавання всіх дальших інформацій. Цей вірменин, прізвища якого поліція ще не оприлюднила, має 23 роки. Він вистрілив тричі в турецького дипломата й вбив його на місці. В часі допиту на поліції він подав докладніші описи турецьких знущань, наслідком яких загинуло понад мільйон вірменів.

У ТЕГРАНІ відбулися демонстрації підтримки президента Абольгассана Бані-Садра. Коло 10,000 членів ісламських фанатиків, які оточили цю демонстрацію, не допустили до її розгорнення і до походу містом. Це є перша спроба демонструвати в обороні Бані-Садра після виступу проти нього не лише уряду прем'єра Мохаммеда Алі Раджая, але також аятоли Хомейні. Аятола Хомейні доручив створити триособову комісію, яка нібито мала бути посередником між ісламськими елементами й демократичними, що спільно скидали шаха, але опісля роз'єдналися. Одначе, покликана до життя аятолою Хомейні комісія зовсім не була безсторонньою і об'єктивною, навпаки, вона зразу перейшла на бік крайніх ісламських елементів і повела наступ на демократичні, а зокрема проти Бані-Садра. В останньому своєму публічному виступі аятола Хомейні загрозив, що „пообтинає руки тим, які будуть виступати проти ісламського закону і проти Корану". Таким чином, він тільки повторив закиди, що їх повторюють проти Бані-Садра і його однодумців ісламські екстремісти.

ВЖЕ ВІД ДОВШОГО ЧАСУ відбуваються переговори американської делегації з грецькими офіційними чинниками в справі піднайму американських баз на терені Греції. З огляду на загальні вибори, які відбуваються у Греції в листопаді цього року, грецький уряд поставив вимогу, щоб до 18-го червня була заключена умова про бази, а якщо до того часу вона не буде заключена, дальші переговори будуть безпредметові.

Отця протопресв. С. Біляка обрано на голову Консисторії УАПЦ

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — На Десятому Соборі Української Автокефальної Православної Церкви, що відбувався від 27-го до 30-го травня цього року, тут, у новому приміщенні УПЦ, вибрано Митрополичу Раду і членів Консисторії.

На цьому ж Соборі о. протопресвітера Степана Біляка, настоятеля православної катедри св. Володимира у Філядельфії, обрано головою Консисторії.

Отець С. Біляк народився 17-го серпня 1917 року в Радвапці, передмісті Ужгороду, Закарпатська область, Карпатська Україна, в родині побожних батьків Михаїла і Марії з роду Галик.

Середню освіту одержав у гімназіях Ужгороду й Мукачева. Духовну освіту — в Мукачеві (Чернеча Гора, 1936-1940 рр.) і у Варшаві 1942 року.

Отець протопресвітер С. Біляк

Священичі свячення одержав 3-го жовтня 1943 року також у Варшаві. Його святителем був Блаженніший Владика Митрополит Діонисій, Первоієрарх Автокефальної Православної Церк

(Продовження на ст. 8)

„Весняний Концерт" ШКМ присвячує безсмертному Леонтовичеві

Ню Йорк, Н. Й. — „Весняний Концерт" Школи Кобзарського Мистецтва, який відбудеться в неділю, 14-го червня, в залі Стайвесант Школи при 15-ій вулиці (між 1-ою і 2-ою авеню) о 4-ій годині по полудні, цього року всі 70 виконавців Концерту, — бандуристи-кобзарі і хористи Ансамблю „Промінь", — присвячують геніяльному українському композиторові Миколі Леонтовичеві, якого було забито большевицькою кулею якраз 60 років тому. В Концерті виконуватиметься вперше на нюйоркському терені величний лірницький кант Леонтовича „Потоп", та інші пісні. Сольо співатиме наш молодий солістів з великим майбутнім, тенор Павло Писаренко з Детройту і співачка Лариса Магун-Гурин. ШКМ керує Юліян Кинтастий, „Променем" — Богданна Волянська. Невтомний адміністратор ШКМ Микола Чорний запрошує громадянство Ню Йорку й околиці гаслом „Лицем до молоді!" до ласкавої участи, повідомляючи, що квитки можна набути в Сурмі, „Еко" та при вході на залю. Дохід з „Весняного Концерту" призначений на стипендійний фонд для літніх кобзарських таборів.

ПОМЕР БЛ.П. Д-Р СВЯТОСЛАВ ЗЯТИК

Спрінгфілд, Н.Дж. — У четвер, 11-го червня 1981 року, тут помер несподівано на удар серця у місцевому шпиталі бл.п. д-р Святослав Зятик, залишивши в жалобі дружину Гільдану й інших членів родини. Похоронів покищо не устійнено. Докладні інформації будуть подані в клепсидрі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терпеливість у людини і в політиці

Терпеливість є одною з найкращих прикмет людини і — „віце верза" — брак терпеливости є хибою, яка може спричинити нещастя. Коли чоловік і його дружина не мають терпеливости одне до одного і коли батьки не мають терпеливости до своїх дітей, то в хаті настає атмосфера хронічного напруження і конфліктів, що врешті може довести до розвалу родини. І так само діється у широкому світі. Остання статистика нараховує кругло чотири і пів більйона осіб, — різних рас, віровизнань, різних народів і племен. Рівновага між тією мозаїкою людських створінь із різними світоглядами і традиціями, різними державно-політичними системами, різними державницькими чи вождівськими амбіціями, ця рівновага можлива тільки тоді, коли лідери того астрономічного числа людських створінь мають сякий-такий терпець, мають зрозуміння потреби терпеливости. Якщо б її не було — світ був би ареною перманентних кривавих зударів.

Недавно президент Роналд Реґен викликав на нараду у Вашінґтоні свого спеціяльного „рухомого" висланника-дипломата Філіпа Габіба, народженого вже в Америці з поселенців арабських ливанців, професійного дипломата, що його відкликав із стану спочинку, знаючи його найбільші прикмети професійного дипломата: терпеливість, впертість, переконливу силу аргументації, зручність маневрування поміж погрозами і обіцянками. Йдеться тут про хронічну бочку пороху, якою є кволий мир на Близькому Сході. Нова криза настала там з хвилиною, коли Сирія, яка має своє військо в Ливані, щоб воно перешкоджувало тамошній громадянській війні на релігійному тлі (ливанські араби-мусулмани проти своїх расових земляків християн) перекинули на ливанську територію якесь число отриманих від Совєтського Союзу протилетунських ракет, щоб збивати ізраїльські літаки, висилані „у відплатних місіях" проти палестинських партизанів, діючих з ливанської території. Ізраїль загрозив, що він знищить ці ракети своїми налетами, — Габіб переконав войовничого і непоступливого ізраїльського прем'єра Менахема Беґіна, що це не розв'яже проблеми: бо Москва негайно пришле Сирії подвійне число протилетунських ракет і Сирія, яка втратила багато симпатій в арабському світі в наслідок свого союзу з СССР, відзискає втрачені симпатії, бо навіть дуже прозахідні арабські країни, як Савдійська Арабія і Єгипет, підтримають Сирію, якщо матимуть до вибору — Сирію чи Ізраїль.

Філіп Габіб виявився таким зручним дипломатом, з такою масою терпеливости, що президент Реґен прославляв його, як „майже чудотворця". Габіб домігся того, що всі безпосередньо заінтересовані сторони — Ізраїль, Сирія, Єгипет і Савдійська Арабія погодилися, щоб він, Габіб, продовжував, як довго буде треба свої посередницькі послуги задля збереження миру, себто бодай того „статус кво", який панує на Близькому Сході тепер. Ні одна з названих країн не квапиться до війни, яка може перетворитися у третю світову війну, якщо зважити, що Совєтський Союз — за своїм договором приязни і безпеки із Сирією — поспішить з допомогою Сирії та що тоді ЗСА не зможуть залишити напризволяще Ізраїля. І всі арабські країни в обширі Перської затоки, не хочуть війни, яка напевне знищила б їхні пребагаті джерела нафти — із шкодою для них і всього світу, що потребує ґазоліни. Габіб використовує ці настрої і прагматизм деяких арабських лібералів: ані Єгипет, ані Йорданія, ані Савдійська Арабія, Марокко й Тунізія, не хочуть поширення совєтської „сфери впливів", яке могло б прийти, якщо б Москва мала формальну причину безпосередньо встрянути у конфлікт на Близькому Сході. Тому Габіб наслідує тактику Генрі Кіссінджера: він безперервно, з подивугідною терпеливістю, їздить поміж столицями Сирії (Дамаск), Ливану (Бейрут), Ізраїля (Єрусалим) і Савдійської Арабії (Ріяд) та Єгиптом (Каїро), — вислухуючи нарікання та переконуючи, що в інтересі кожної з цих країн знайти компромісову злагоду. Покищо Сирія відкидає вимогу Ізраїля, щоби вона забрала геть з території Ливану совєтські протилетунські ракети. Покищо Сирія виявляє непоступливе негативне становище. Але добрі знавці відносин, американські коментатори, не виключають, що може, таки переможе здоровий глузд і пощастить зберегти на Близькому Сході мир, завдяки тій найбільшій прикметі професійного дипломата, якою є терпеливість.

І ми, американські українці, знаємо з власного досвіду, скільки треба мати терпеливости на деяких зборах наших організацій — щоб спокійно вислухувати тиради, повні демагогії і браку політичного глузду.

Ярослав Гайвас

КАПІТУЛЯЦІЯ СОВЄТСЬКОЇ СИСТЕМИ

Зате по другому боці, по совєтському боці, був холодний розрахунок і калькуляція, який крок зробити далі. Збройна інтервенція у Польщі це була б моральна оперативна капітуляція і доказ, що совєтська система не лише не має розв'язки на актуальні і складні життєві проблеми, але не вміє знайти відповіді на несподівано виниклі питання зовсім не оборонного мілітарного порядку та накінець, що вона в таких ситуаціях послуговується зброєю. Зброєю намагаються розв'язати проблеми соціяльного й економічного порядку. Стосує силу там, де силою нічого путнього зробити не може, а це ще тільки додатково підкреслює її нездатність ладнати й унапрямлювати суспільно-політичний розвиток народів і суспільств.

Тимчасова безвиглядність

Та ще й принесла б мілітарна інтервенція тільки дальші ускладнення. Було ясне, що після здушення повстання берлінських робітників совєтськими танками, а опісля мадярського повстання ударними ґвардійськими дивізіями Червоної армії, урешті Празької весни півмільйоновою армадою, озброєною до зубів найновішими здобутками воєнної техніки, народи вільного світу не зможуть замкнути очей, як у попередніх випадках. Збройним походом проти польських робітників і селян Москва переконала б малощо не кожного, що вона є мілітарною потугою без духового й політичного змісту, без творчої візії реорганізувати життя за якимись кращими узорами, є звичайним узурпатором, який має до диспозиції тільки баґнети. Ми знаємо не відсьогодні, що власне є так, але велика частина світу ще живе ілюзіями, а навіть є такі, які сподіються якихось новопочинів, творчого прикладу з її боку. Москва намагалася маневрами сили, натиском, психічною війною і шантажем та фальшивими обіцянками зломити польський нарід. Та це не вдалося. На ужиття збройної сили, вона не пішла, бо не могла.

Пішовши на Польщу силою, вона не тільки показала б себе ще раз і то в очах майже всіх звичайним агресором, вона ще перебрала б на себе завдання, яких вона виконати не здібна. Накормити 36 мільйонів людей? Чим, коли в самій Москві не вистачає хліба. Пустити в рух польську індустрію? Та ж вона власної не вміє наладнати, поза творенням щораз нових арсеналів різнорідної зброї. Сплатити більйони долярів, які польські комуністи позичили на Заході? З чого, коли їм самим не вистачає на зфінансування найважливіших потреб і вони шукають за кредитами. А як переконати польський нарід, а в першу чергу робітників у Польщі і поза нею в доцільности вживати силового засобу в такій ситуації, коли треба працювати краще, продукувати ліпші речі, коли треба раціональніше, а не догмами, розв'язувати постали проблеми? А в додатку: як зареаґували б поляки на збройний похід?

II

Безрадність Москви

Капітуляція совєтської системи в Польщі є першого роду такою капітуляцією. Там питання не було в „контрреволюції", як горлали агітпропи в СССР, та їхні сателітні підбрехачі, ані в „загрозі реставрації капіталізму", ані „в небезпеці повороту дідичів і індустріялістів". Питання було: чи совєтська система має відповідь на посталу ситуацію та чи зможе взяти на себе відповідальність за її переведення в життя. Відповіді вона не мала і відповідальности не взяла. І тому мусіла погодитися на створення насамперед робітничої незалежної профспілкової системи, а відтак такої самої — селянської. Таким чином відповідальність принаймні за господарку країни у великій мірі опинилася в руках робітників і селян.

Очевидно, що тим не закінчиться. Битву Москва програла, але тепер вона намагатиметься всіми силами доказати, що робітники й селяни самі завдання не виконають, що вони потребують „руководства комуністичної партії". В тому напрямі підуть усі її зусилля, тим більше що рахунок за евентуальну невдачу не покриватиме вона, а покриє польський нарід.

І тут починається ще важливіша, ще більш вагітна наслідками нова битва. Якщо польські робітники й селяни, не зважаючи на всі тайні й явні перешкоди з боку комуністичної партії і совєтської агентури у Польщі, зуміють вивести економіку країни на твердий шлях, то це буде найвимовніший дороговказ для інших робітників і селян в різних сателітних країнах, а опісля і в СССР. Там, де не дала собі ради комуністична партія Польщі і її московські дорадники, там дало собі раду суспільство.

Москва ні на момент не зречеться своїх аспірацій на свою домінацію в Польщі. Вона тільки змагатиме до того більш дипломатичними, рафінованішими дорогами. Вона не чекатиме, заклавши руки, а навпаки лагодитиме сили й засоби до майбутньої інтервенції. Одначе тепер ініціятива вирвалася з її рук. Ініціятива в руках польського суспільства і суспільств інших сателітних народів. Власне для сателітів тепер найкраще й, мабуть, неповторна нагода один за одним розсувати систему, що її накинула їм Москва. Не вішати своїх каґебістів на ліхтарнях, хоч їм це належиться, як це робили мадяри 1956 року, ані проголошувати якісь далекойдучі політичні цілі, як це висунула Празька весна, а просто видвигати найактуальніші вимоги організації й реорганізації праці, виеліміновувати з командних позицій комуністичних партій дармоїдів, виривати крок за кроком з рук партії і комуністичного режиму інструменти затискання політичної думки, взагалі вільної думки, вищерблювати зуби партійної цензури, виставляти комуністичну партію тим, чим вона є: галапасом на народному організмі, якого треба позбутися. Якщо не можна позбутися його зразу, то крок за кроком; якщо не однією великою революцією, то тисячами малих, які в остаточному висліді зіллються в одну велику переміну.

Іванна Савицька

Той пєкний Сокальский Буг...

(замість фейлетона)

Чисте чули таку чудасію, же Лемко поїхав на Надбужаньский З'їзд.

В Сокалю ся не родив, не ходив в Сокалю до чколи, тівко в селі Корчині пив кісле молоко з чорної, круглої гладушки.

І тото вшитко. А віте, пречо поїхав? Повідали якіси люди, же буде на Союзівці ріка Буг, бо як привезли сестри Кашубиньскі пів Угринова сорочок, камізельок и штири правдиві сереміяги, то певні привезли і Буг, а на Буг варта ся посмотріти.

Пришлам на тоту Союзівку і смотрю ся за тим Бугом. А Микольо показує на басен и повідат:

— Ту є наш Буг, а другий є в барі на каменях і барз ся пінит.

Ходьте ся троха покупати до того Бугу, што ся так ладні пінит.

Позирам ся на люди, на тоти пєкни спідниці, а вшитко єдвабне и ся сьвітит, и ми ся в главі закрутиво, тівко не знам, чи від єдвабю, чи від Буга.

Зачалися вшитки цілувати, Канада з Гамериком, Радехів з Перестом, Андриївка з Тартаковом, Биньдюга зі Сокалем, а бідного Лемка взяли зараз до роботи.

— Писати вмієте? — рекла кумні єдна урядова особа.

— Кусьцьок вмію, бо ходивам в Ялині до чколи аж штири роки.

— То замало, — повіла тота особа, сядьте си пані на кресло, и сидіт.

Ещем добрі не сіла, як шкварний еґомость з Канади з борідком и з гласом, як тоти ангельски труби, барз пєкним гласом, заликав ня потихіцько, и юж мислівам, же ня хце сподівати

А він повідат: — Порахуйте, кілько нас є у хижи.

Нарахувалам до десят, а далі не далам ради, бо в Ялині не вчили поза десят. Вшитко за мене рахувала пані Ольга Салук, а я ся тівко підписала, і то крижом, бо інаци не вмію.

А потім світла президія зробила з мене секретарку до преси.

Тепер будете виділи, яку пресову секретарку буде мала Надбужаньска Земля. Єще крім мене сут дві пєкні секретаркі и обі вчені. Будут писали до вшитких ґазет на світі.

Найгірше биво в їдальни. Сокальскі Кідрики сіли си цалком окремо, бо та шляхта, а Зайди сідали далі и биви кусьцьок маркітні.

Кідриків биво дужо і чувам, як гварили при столі:

— Як сі маєте цьоцю?

— Сказилися тоти Зайди, тілько їх ся напхало.

— А кіди ні, (неправда), сказала якась Зайда. Дзісь (нині) всі єднакові в Гамериці.

Пришла до них кельнерка, і ся питат:

— Што бисте їли гнеска?

Дайте мі пірогі, — каже єдна.

— Дайте мєсо з масьлєнком, — каже друга.

— Мені того не тра, каже трета. Я хцу зацірку.

А дядько і дядина повіли гречні:

— Дайте нам кісле молоко.

Пішла кельнерка до Переспи, до ксьондзового Ромка.

— Штобисте пане гнеска хтіли?

— Тилєтину, пацєтину и бульбу з лушпєкою, рюк Ромко.

Тото вшитко му прутко принесли.

Радехівців биво барз дуже, а між ними, як ангел з неба, в єдвабній, нєбєскій сукни пані Маланякова!

— Слава Ісусу Христу! — повіла до них кельнерка.

— Богу слава! — відповіли вшитки Радехівці і хтіли всі разом росіл з локшиною, квашу и кісіль.

Такої кухні, як єст на Союзівці нихто не мат на цілім світі. Вшитко биво готове і прутко принесене.

Предсідник З'їзду, Семен Романів (Вінніпеґ), што походит аж з Белза, повів коротко так:

Їду ту до вас аж з Канади, бо мі запахла мачанка, пшоняна каша зі сиром, сочевиця и бураки з маком, солоджені.

Ци мате тото?

— Маме, повіла кельнерка, и пішла до пана Кваса за порадом.

Директор Квас, што вміє робити чуда, пішов до кухні и зараз зварили три шафлики мачанкі, што сй запраглм вшитки на З'їзді Надбужанці.

При єднім столі сидів Варяж.

— Штобисте з'їли гості, звідувалася гречні кельнерка. А сестри Ґауківні повіли: — Ми з міста, не будеме їли мачанки, дайте нам шницлі і бухти, то, штозмо їли в Перемиским Інституті.

І всі ся смотріли на Варяж же він штось екстра.

Від Лемків не биво никого, лем єдна я.

— Принесіт ми вівсяний ощипок, капусту з горохом и бобальки, нич вєнци.

— А чиру не хцете?

— А мате?

— На Союзівці маме вшитко што тівко душа запрагне. Найвеци клопоту биво з Угриновим, бо там сиділо велике плем'я Кошубиньских, Карпяків і Смулків, чверть сотки люда.

Кельнерка гарді повіла:

— Вашаце, витаємо гості!

— Дякуємо з привітанє.

Єдна пані, што бива барз делікатна, просива: — Зачиніт дварі (двері) бо юж вачір (вечір) і зимно. Принесіт нам балабушки, пироги печені і мачанку.

Тої мачанки забракло, бо накормити 164 люда — то штука, а їли і пили аж три дни.

Як той кухар тото потрафит, не можу вам того повісти.

По прийомі заграли музики, і вшитки, хто мав силу, пішли в танці.

Дахто ся тримав за серце, дахто ся скаржив на астму и на ревматизм, але всі дансували, аж ся підлога вгинала.

А Микольо сидів під Веселком над „Бугом", и мрірв...

І вийшов на небо місяць, той Союзівский місяць и барз ся дивував, же сокальский, широкий Буг зробився барз маленький, и висох цалком, и хтось го на синьо помалював, той пєкний Сокальский Буг...

Максим Волинський

Наступ на Почаївську Лавру

Славний на всю Европу Почаївський манастир — релігійну та архітектурну гордість України, совєтська окупаційна влада перемінила на місце тортур та переслідування. Славний колись осередок духовної культури та від середини ХУІІ сторіччя друкарня, в якій друковано п'ятьма мовами, сьогодні КҐБ перемінило на центр „небезпеки Совєтского Союза".

Як подає „Русская Мысль", Париж, 28-го травня ц.р., у замітці „События в Почаевской Лавре" — в грудні 1979 року місцева влада виселила з Лаври всіх „послушників" (новаків у монахи) які, мовляв, тут жили без дозволу влади. Також „ніщіх" (убогих) богомільців коло 50 осіб, що постійно тут перебували. Опіку над бідними і каліками частково вів манастир із допомогою богомільців-вірних, що приходили до манастиря під час більших свят на відпуст. Цю традицію практиковано також за міжвоєнної Польщі. В „соціялістичній країні" каліки не можуть виробити придуманих „трудоднів", тому й влада зі сорому мусіла кудись їх запроторити, подалі від туристів та від Бога.

Згідно колишньої вікової традиції також заборонено богомільцям затримуватися у манастирі. Безумна влада не може доглупатися, що прочанство, самопокута молитви у святих місцях до Чудодійної ікони Богоматері, дають душевне відпруженням людям і хоронять від різних психологів, які часто самі мають психічні недоліки, але беруться лікувати інших.

Як далеко пішла контроля всього життя в поліційній державі СССР свідчить подана нотатка: з допомогою настоятеля манастиря Иакова (Якова), благочинного Панкратія та членів якогось „Духовного совєта Лаври" почалася нагінка на видатних монахів, що обстоюють чистоту релігійного життя монахів в манастирі. Зо згаданої нотатки видно, що в управлінні манастиря поліція вже має „свою владу" і почала зсередини розкладати монашу братію. На першу атаку попав ігумен-проповідник Амбросій, який користувався серед богомільців і населення повним довір'ям та виголошував проповіді, сповнені релігійного змісту. Від січня до 25-го травня м. р. йому заборонили проповідувати, а також відновили побачення з вищими духовниками. Настоятель манастиря Иаков приходив до станиці міліції в Почаєві й просив допомогти „розправитися з антисовєтом Амбросієм". Проти ігумена зорганізував босяцькі виступи місцевий комсомол, який під час проповіді зчиняв бучі, так що проповідник мусів тікати з амвону бічними ходами, щоб його фізично не потурбовано.

Дня 20-го лютого ц.р. проти згаданого проповідника придумали нову компромітацію. З дозволу настоятеля манастиря Иакова та благочинного Панкратія, почали в Лаврі публічно говорити, що, мовляв, серед братії перебуває один монах, що назовні себе виявляє за богобойного, а насправді — це грішна людина. До того ще й розповсюджувано чутки, мовляв, цей монах пов'язаний з масонами, жидами, читає книгу „чорної маґії" та веде тактику — Мао-Дзедонґа — здобути довір'я, а потім погубити людину. Дня 1-го березня ц.р., архимандрит Ливерій назвав Амбросія по-імені і додав, що він пов'язаний ще з іншими особами. Того ж дня до келії Амбросія прийшов настоятель і благочинний та особисто перевели ревізію, при тім вручивши йому виписку з манастиря, підписану львівським митрополитом Ніколаєм (Миколою). Згодом прийшла міліція і зажадала пашпорт, щоб скласти виписку з манастиря.

Як видно з поданого матеріялу ігумен Амбросій — це мешканець околиць Почаєва, а всі інші наставники — звідкілясь прислані. Після виписки він поселився у своїх свояків недалеко від Лаври. Але згодом до місця його замешкання прибули настоятель, благочинний і міліція та, обвинувативши ігумена в крадежі, перевели ревізію в усім домі. В березні ц.р. ігумен Амбросій відвідав церковну владу у Києві — з проханням переглянути його виселення з Почаївської Лаври.

(Продовження на ст. 8)

Петро Балей

ДЕЩО ПРО ДЕМОКРАТИЧНИЙ РИТУАЛ БЕЗ ПОЛІТИЧНОЇ ДОЦІЛЬНОСТИ

VI

Ні один колоніяльно поневолений народ, навіть у багато кращому положенні, ніж наш обезвласнений, не став державним і самостійним без прихильности й допомоги зовнішніх сил. Навіть національно-визвольна революція 13-ти колоній в Америці не мала б шансів без активної допомоги збоку Франції і пасивної-збоку Росії — тодішніх конкурентів Англії на світову скалю.

А вже цілком безглуздо в нашому наявному положенні своєю тактикою нагадувати політичні засоби однопартійних структур, що питомі авторитарним та тоталітарним системам. Тим часом наші еміґрантські революціонери беруть ще раз курс на повторення таборової республіки — цим разом при 2-ій авеню у Ню Йорку.

Далі, кожний політичний провід, пляную́чи в майбутнє, мусить рахуватися з імпондерабіліями, яких і ясновидцям не передбачити. Тож крім максимального здійснення найбільш революційної програми в час наступного всенародного зусилля треба мати й те на увазі, що небажані умови, яких сьогодні не передбачити, дозволять тільки на половинчасті успіхи, тобто положення з точки погляду загальнонаціональних інтересів стане краще, але не таке, якого сьогодні прагне кожна свідома українська людина. Очевидно, ніхто не сумнівається в тому, що є між нами революціонери-патріоти, які радше згинули б у боротьбі, ніж погодилися б на щось половинчасте, але цілий нарід не може гинути — він мусить жити і, користуючись новоздобутим оптимум, кріпитися для наступного старту до остаточної мети.

І коли центральна суспільно-ґромадська інституція об'єднує організації зрілих людей щонайменше двох політичних концепцій, усі питання в сенсі: що і як, коли і на випадок — можна і треба обговорювати, розпляновувати і координувати на внутрішньому форумі такої установи, не виносячи принципіяльних розходжень на публічне видовище, залишаючи обосторонньо все це на вирішення часові й майбутнім обставинам в найширшому значенні.

Якщо ж таку центральну установу монополізує партія ексклюзивного характеру, яка не толерує ніякої іншої концепції крім своєї власної — максимальної, усяка інша концепція мусить силою факту виринати поза форум змонополізованої установи і викликати взаємне заперечування, виклинання — словом публічне видовище, що в однаковій мірі понижує і „переможців" і переможених на втіху і злорадість того „народного приятеля", який доклав усіх зусиль, щоб своїми неперебірливими засобами довести до ось такого скандалу і сповіщати цілому світові:

„В усякому разі на Конґресі (УККА) прали брудні простирала (можливо із-за недостачі чистих...). Делеґати навипередки виривали один одному мікрофон і не допускали один одного до слова. В ході часу пристрасті розжарювалися аж до того, що хапали одні одних за чуба. У висліді частина публіки залишила залю. Ті, що зосталися, вигукували вслід за тими, що виходили, прозиваючи їх лайливо. Оце вам свобода слова й вислову! Тож не диво, що вислід XIII Конгресу оцінюються уже в націоналістичних публікаціях ЗСА і Канади як провал Українського Конгресового Комітету. Правда, УККА правно ще існує, але від нього вже заносить трупом". („News from Ukraine", No.49, pg. 7, 1980. („Setting Things Straight").

Очевидно, винна в тому й протестуюча партія своєю незорганізованістю та рутенською слизавістю, але відповідальність за ввесь той скандал несе той, хто цілий час тримав у своїх руках ініціятиву, тим паче, коли ще й хизується своєю непомильністю.

Третє: щодо аргументів на потребу скріплення самооборони перед просяканням ворожої диверсії в самостійницькі лави нашої еміґрації, то справа мається якраз навпаки, коли зважити відношення ворожих сил до наших, відношення засобів і організаційних структур обидвох противників. Вже від довшого часу відчувається у полемічних виступах натяки на існування диверсії на стратегічних постах нашого організованого життя, бож як інакше пояснити всі ті горепатріотичні явнопресові і секретнообіжникові ініціятиви проти різних інституцій і визначних осіб нашої еміґрації, що роздмухують масові бойкоти здисциплінованих низів і радувати можуть тільки ворога?

Тільки недоумки можуть вірити, що наші еміґраційні організації мають вроджений імунітет проти ворожих диверсантів тоді, коли читаємо, що установи державних урядів з цілою системою контррозвідочної сітки викривають час від часу аґентури на ключових позиціях державної оборони. В чому ж суть диверсії? Диверсія завжди і без винятку прикривається ультрапатріотизмом, ультрагуманізмом, запопадливістю над збереженням чистоти джерел життя, в обороні соціяльної справедливости та ідейної непорочности навіть і тоді, коли ця ідейна непорочність своєю сутністю є прямим запереченням ідеології ворога, але якої принциповість може він використати як засіб розкладу чи послаблення носія справжньої собі небезпеки. Наприклад, ні націоналізм новопосталих націй на чорному континенті не є співзвучний із совєтським марксизмом, ні добро народних мас тих держав не лежить кремлівським можновладцям на серці, чого доказом жахлива доля населення Камбоджі й Абіссінії, але Совєтський Союз роздмухує й підтримує націоналістичні емоції, бо це послаблює, а то й заблькокує впливи Америки й Західньої Европи — вчорашніх колоніяльних народів, і сприяє творенню нових сателітів Совєтського Союзу на цих стратеґічних теренах.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1981 РОКУ

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Кіналь Юрій В. *
57 Дума Микола *
63 Алсіб'яда Марія
106 Грициняк Степан Й. *
112 Гаррі Джаклін Р.
150 Гуска Володимир І.*
153 Пушкар Володимир
155 Кріль Роберт С. *
174 Прийма Мирослав, Ірена С
182 Форостій Анна
194 Слиш Антін Р.
204 Вереш Нелі
289 Гадлок М. Діянна
316 Беднарз Катерина
318 Бартоломен Діяна М.
354 Доброгольський Григорій, Іванна
356 Кульчак Параскевія
360 Дорощак Семен д-р, Ірина
367 Бараняк Христина; Якимович Філіп *
372 Шавалій Петро Л.*
374 Демко Анна; Майкут Теодор, Юстина; Процик Марія
436 Малій Петро *
473 Рубас Гелена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Опришко Ірена В.; Кубин Геральд *; Сінгура Ольга
14 Мандзій Гіларій *
22 Штим Іванна Ф.
33 Круц Анна
63 Спенсер Марібель; Келляр Павло *
83 Осідач Іванна С.
88 Слободян Анна
94 Войтишин Ольга
113 Пеніш Верджінія
114 Грицай Стефанія; Пелюхівська Олекса *, Ванда
153 Артимишин Богдан *, Теофіля, Дикан Іван; Дорош Анна
168 Даритишин Степан *
177 Бецкенбах Рудольф Р. *
194 Загайкевич Шейля, Володимир *
206 Червінський Степан *, Павліна М.; Мединський Стефанія
230 Сухара Еліонор С.; Буц Степан; Сиванич Юлія
237 Яворський Петро *
238 Пачіно Павліна В.
289 Андреяс Михайло *
304 Ващкурак Михайло, Анастасія
325 Баранський Орися
360 Шевчук Марта Х.; Гаврилюк Осип Б.; Топольницький Орест *
367 Данилишин Ольга Д.; Патрик Франціс П.; Якимович Філіп *
369 Горінко Карло Г. *
379 Сидорик Микола *; Скоморох Іван *
397 Субтельний Іванна
410 Боланд Гопі
437 Лещинський Василь
451 Верцімага Лавренс *
452 Біндас Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
96 Сіяк Григорій *, Христофор М. *
164 Бутрей Терена Л.; Легновський Григорій *, Крейг *; Макар Іванна; Міло Вероніка М.; Сенів Брiян А. *, Кристал
194 Турчин Михайло *, Шуб'як Іван *
378 Піколицький Василь *, Іван *, Марія, Теодор *
397 Савчук Елисавета

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
471 Мачисліні Геня, Петро *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ

Відд.
7 Сачко Михайло І. *
35 Кравчишин Іван *
36 Сандуський Тетяна; Базін Тетяна
38 Гричко Марія
45 Галамага Павліна
49 Секеля Марія
62 Бобеляк Іван
65 Ванат Анна
75 Гуць Юрій *
87 Охаль Михайло *
90 Кардош Анна
106 Пундор Давид
114 Гуменний Іван *
116 Кутова Тетяна
122 Гнатів Гелена
132 Куницький Іван *; Валенсі Михайло *
147 Чорній Марія
153 Косюк Анеля
155 Дзюбатий Степан *; Пиріг Павло
161 Литвин Йосиф; Данко Іван *
173 Войтечко Анна
175 Кушнір Йосиф; Ровенчук Іван

184 Доляк Володимир
215 Катала Анна
217 Цегляник Агнес
218 Де Март Джеймс *
239 Фушка Михайло *
247 Зайончковський Кася
266 Терпляк Петро
274 Світ Марія, Затварницький Параскевія
276 Роман Марія
277 Солецька Анна
281 Лаврін Яцько *
286 Семчисин Микола В. *
291 Вільшанецький Ілько
292 Стефанюк Степан; Новак Тетяна
295 Петруча Михайло
296 Раків Анна
311 Файф Юлія
319 Кєвіч Марія
333 Бобецький Стів *
334 Кочоровський Леон *
343 Пучер Стелла А.
352 Кочан Микола; Петрик Василь
353 Ратич Анна
361 Гербенець Лев; Валович Степан *
364 Кузьменко Стефанія
370 Луїз Михайло
373 Возняк Евдокія
379 Сенін Григорій; Микитин Михайлина; Батіч Іван
380 Козак Йосиф *
414 Рий-Ризевський Еміля
432 Горська Ефрозина
437 Мінурка Трофим
455 Галичин Стелла
460 Храплива Евгенія
473 Судчак Ірена
489 о. Іванюк Орест 2 *; Жуковська Стефанія

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
34 Таран Гліб О. Дзержик Тадеуш З.
59 Папроцький Стефан; Ковач Олівер
83 Копанайко Богдан
161 Маєрчик Томас Л.
231 Пастушек Лiдi М.
241 Прок Олекса
292 Ондуський Тимотій, Тересі
299 Сидорович Дрефен І.
375 Чижович Христина, Ігор, Марія
378 Піколицький Іван
399 Тиліцький Томас
502 Ковбел Анна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:
287 Сохан Олег д-р *
346 Росул Еміль Т. *, Люба; Кубин Ростислав Р. *; Добрянський Мирон

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
301 Чопівський Петро Ф. *
349 Хомут Михайло
465 Тимочко Гелена С.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ

Відд.:
46 Вінніргольт Іванна Л.
110 Коваленко Клавдія
206 Чубай Томас Е. *
241 Білий Гелена
259 Сидорович Соня К.
260 Овчаренко Галина
371 Фовлер Г. Ллойд *, Алісія А.
442 Трушик Ярослав *
493 Хома Іван *
498 Кріфт Павло *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Відд.:
372 Хомут Михайло
482 Тимочко Гелена

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
19 Пінковський Нестор
47 Ландгрін Марія
83 Витіш Петро ст. *
133 Тофель Володимира *
206 Мединський Стефанія
259 Гуглик Іван *
337 Поліщук Йосиф
445 Марків Андрій

462 Мороз Діяна М.
465 Чума Михайло
473 Макуць Борис

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Опришко Андрій
33 Бендій Михайло С.
34 Мадзій Роберт К.; Гойда Павло А.
94 Борискевич-Бойд Володимир
102 Турчик Джанет М.
115 Маланій Христина, Наталка Г., Марія І.
127 Литвин Володимир
161 Лайгтмен Калвін мол.
180 Бойко Темотій А.
206 Гронн Дебоа Г., Патриція Е., Павля Л.; Червінський Брус В., Брін, Гарі С.
230 Сиванич Ольга
237 Бровдер Карен А.
288 Данилюк Андрій мол.
293 Дромерик Христофор А.
299 Гаховський Ірена А.
304 Коваль Зенон, Богдан; Кріль Михайло Б.
334 Поровчук Марія
360 Кульчицький Дарія Е., Лідія Х.; Гаврилюк Уляна С., Діяна Л.
362 Графенстин Катерина
364 Лещинський Андрій Д.
367 Франчук Іван; Патрик Роберт В.
473 Захаркевич Віра М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
259 Фоця Коррін І.
292 Ондуський Тереза, Тимотій

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Вінгарт Іван мол.; Донлій Іванна
34 Дзерзик Тадеуш З.
40 Волинець Надія
57 Дума Миколай
59 Слевінський Роман; Шумигора Ірена
63 Турко Дебора К.
75 Югаш Лілiяна М.
78 Скрупська Катерина А.; Карубін Йосиф; Мосер Томас Р., Альберт Ф.; Файрестайн Альберт С.
95 Лемцьо Іванна
113 Ярчак Марія А.
121 Мічик Христина М.
128 Врона Діяна І., Михайло А.; Заболотний Павлина А.
163 Манко Софія
165 Дмитриків Данило
174 Ощудлак Дмитро
191 Вагар Патриція С.; Реган Тетяна Д.
194 Слиш Антін Р.; Літепло Марія П.
200 о. Калиновський Константин
209 Грицишин Таня
217 Петерс Глінн; Головка Гарі С., Марія
220 Гоер Лавренс; Родзільський Данило; Емф. Філіп
231 Лесик Богдан; Пастушак Лідія М.
234 Мельничук Едвард
239 Фушка Маргарита
242 Мачкалоніс Михайлина; Прок Олексій; Седор Маргарета
259 Курреро Маріо Г.; Невтон Ларій А.; Сикес Карен, Юрій; Собек Лавренс І.; Фосія Корін
292 Ондуський Темотій, Теренсі
293 Другтон Варвара Г.; Сороковський Андрій
316 Соробей Орест; Гонтар Степан І.; Вельворт Сандра М.; Остап'юк Ярослава
327 Сенчишин Антоніна
330 Скаськів Лина
336 Чучкевич Христина
337 Захарків Марія
345 Амброзяк Оленка М.
347 Паранич Нансі Л.
348 Гуудман Гладис
375 Чижович Ігор, Марія, Христина
379 Семащук Марія
399 Садковий Стефанія, Богдан; Тулицький Томас
414 Шмайзер Йозефіна Л.
430 Керницький Стефанія
434 Бачинський Роман
451 Гаврилець Василь, Стефан; Маєвська Зіна; Федак Катерина, Марко
458 Ткач Григорій
496 Кантоляк Іван
502 Ковбель Анна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Опришко Ірена

59 Лукашевич Юдит А.; Колпак Параска
83 Осідач Іванна
88 Слободян Анна
90 Кардоса Генрі Ф. *
98 Малик Геня
120 Лінслій Антоніна
121 Гвін Карло С.*, Карол
131 Стрільчук Степан *, Марія
163 Копанайко Іван
164 Голівська Дороті
168 Доричин Стефан *
204 Логуш Омелян *
223 Лапчак Маргарита
257 Старр Доротія
284 Магац Джаклін
292 Недвід Андрій *
295 Мартинюк Євген *
316 Вілсон Іванна А.; Висоцький Іван *
323 Білик Михайло *, Гілдегард
336 Когут Йозефіна 2., Томас *; Колодка Розалія
339 Романець Леся
373 Возня Евдокія
378 Зенюк Василь мол. *
399 Клюфас Ореста, Орест *
422 Кицій Галина
451 Вирцімага Лавренс *
472 Ничай Володимир *
473 Сквирська-Поляков Анна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
8 Юрченко Іван, Валентина
25 Головачук Іванна А., Петро І. *.; Фінній Еленанор А.
26 Прова Катерина З.
51 Галадза Петро *
106 Ничай Володимир *
231 Біда Марія Г.
324 Бойчук Анна К.
349 Хомут Михайло *
432 Щука Марія А.
459 Гець Адам *
465 Коваль Лідія, Мирослав *; Михалик Богдан *, Даня, Катерина, Михайло *; Тимочко Гелена С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
34 Окрепкі Іванна
171 Астольфі Степан *
290 Мацюрак Іванн
353 Гузар Наталка
457 В'язівський Володимир

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Луців Ольга Г., Михайло
53 Ференц Анна
85 Коласенський Іван І. *
101 Семчишин Вілгелміна
112 Лукас Катерина
164 Ганко Луїза М.; Ромео Тамій
174 Лебедович Мілас В. 2
234 Міерс Присцілля А.
257 Андрусяк Лариса
316 Гарріс Едвард Б. *
347 Марандіно Джо Анн
395 Рудавський Леон В.
407 Смол Василь Е. *; Гарасим Марія
414 Свортвут Лариса І.
444 Голубев Борис *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
47 Шандор Богдан Д. *
133 Пров Катерина З.
153 Біда Марія Г.
161 Галадза Петро *
293 Гець Адам *
362 Бойчук Анна К.
372 Хомут Михайло *
457 Юрченко Валентина, Іван
472 Ничай Володимир *
482 Коваль Лідія, Мирослав *; Михалик Богдан *, Даня, Катерина, Михайло *; Тимочко Гелена С.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОВЕРНКЛИСЯ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Відд.:
70 Білик Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
21 Кречко Іван
22 Бетіль Роберт В. *
25 Гарасимчук Євген *
35 Шибальський Андрій 2.; Крісвел Вілберт *
45 Бельць Василь *
53 Крупа Анна
57 Бездух Христина; Ротко Мелоді
59 Галкович Роберт *
78 Івінс Михайло мол.*
90 Кардоса Генрі Ф. *
98 Малик Геневєва
109 Кадаш Марія
112 Крайник Джефрій А. *
114 Грицай Гелена, Марія
120 Лінслій Антоніна
121 Гвін Карол, Карло С. *; Глісон Іванна М.; Іванців Михайло *; Кобіто Брус А. 4 *, Карен М.
131 Стрільчук Марія, Степан *
153 Дудин Анна
155 Гурал Франк
163 Копанайко Іван
164 Голівська Дороті

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
1 Гасуга Николя
30 Книш Дарія
41 Проскін Матев Т.
48 Мельниченко Дана М.
52 Кумінгс Маркс А. мол.
56 Бослій Анна Р.; Буркі Матій Т.; Дібатіста Томас Г.
78 Фірестін Михайло С.; Клі на Емі Л.; Мартін Елза Е., Меліса А.
128 Веона Михайло А. мол.
161 Маєрцик Реня М.
184 Васелюс Джеймс Х.
200 Ферранд Меріл Н.
223 Згарська Анна М.
242 Марлов Бренда І.
261 Шиб'як Микола Ф.
283 Бересівський Степан В.
292 Сіттадіні Антоній Й., Марія К., Роберт П.
311 Морріс Христофор В.
339 Швед Роман З.
345 Освальд Лейсон Р.; Тащук Лілія А.; Марко А.
347 Паранич Іванна А.
349 Вургіз Ліза А.
352 Форемен Дженіфер Л.
375 Герінко Іван; Шабля Дженіфер, Марія
422 Антонець Христина М.
458 Ткач Михайло, Таня М.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Описко Богдан М.
83 Копанайко Богдан
96 Спудич Нансі К.
114 Джонес Марцеля; Кірильчук Микола
115 Маланій Марія, Наталка Христина
121 Гвін Чарлс Ю., Ірл
132 Куницький Стефан Й.
155 Степаш Петро, Богдан; Мельник Ольга, Анна
176 Лазука Юдіт А.
213 Ковальський Стефан, Йосип
230 Пірко Дональд П.
270 Кегельман Елейн.
281 Косінський Марія І.
295 Когут Текля, Марія; Нецкар Христина, Люба, Миколай, мол.
323 Феден Шариль М.
336 Когут Михайло А., Томас І.
367 Франчук Іван; Ріопка Лідія Н.
379 Гусак Гелена, Данило Г.
386 Тилявський Томас
473 Захаркевич Віра М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Головачук Стася Л.
26 Прові Марко А.
349 Вургіз Іван Г., Михайло Л., Сусанна С.; Хомут Дмитро, Тереза.
367 Вейгл Надія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
70 Мудрик Михайлина, Матвій

ЧЛЕНИ, ЯКИХ ПОВЕРНЕНО З ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ ДО МОЛОДІ

Відд.:
70 Білик Марія Ст.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
26 Гудак Чериля А., Патриція А.
48 Караш Андрея І.
85 Коласенський Домінік І., Деніса М., Джеймс І.
101 Генефорт Михайло І. 2
131 Мельник Ярема
164 Ганко Дебра С.

170 Земляченко Галина
173 Малецький Богдан *
174 Ощудлак Дмитро *
181 Крохмалюк Андрій *
204 Логуш Омелян
216 Кебуз Зорислава
219 Мутасціо Марія
223 Лапчак Маргарита
239 Ковальчук Наталка
257 Старр Дороті І.
266 Дулич Ярослав *
276 о. Шарба Іван
284 Магач Джаклина
292 Недвід Андрій *, Анастасія
295 Мартинюк Євген
316 Висоцький Іван *
323 Білик Гілдегард, Михайло
336 Колодка Розалія
339 Романець Леся І.
348 Москалик Роза
362 Едвардс Леслі Г. *
368 Подубинський Юрій М.*, Байлій Дж. *; Дмитрів Йосип А. *
372 Нельсон Григорій Р. *
399 Клюфас Орест *, Ореста З. О.
408 Сідлар Ірена, Василь
444 Шалашний Василь *; Володин Елліот Д. *
473 Сквирська-Полаков Анна
493 Хома Іван *

217 Дорофій Михайло І.
234 Ватралик Христина, Роман
422 Баканскос Сусанна, Патриція
430 Гришко Теодор; Почапський Джімі Т. мол.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
133 Промі Марко
206 Вагл Напіна А.
353 Вургіс Іван Г., Михайло Л., Сусанна Г.
372 Хомут Дмитро, Тереза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
96 Сіяк Григорій М., Христина М.
164 Міло Вероніка М.; Макар Іван П.; Сенів Брiян А., Кристал; Легновський Крейг, Григорій; Бутрей Терена Л.
194 Шуб'як Іван; Турчин Михайло
378 Піколицький Василь, Теодор, Іван, Марія
379 Савчук Елизавета І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
22 Бетгель Роберт В.
57 Снід Едвард Л. (3-ій)
83 Копанайко Богдан І.
96 Спудіх Нансі К.
114 Кірільчук Микола; Джонес Марселя
121 Кобіто Брусі А.; Бойко Голія А.; Гліасон Джанет А., Катерина Е.; Гвін Ірль Т., Карло Г.
132 Куницький Стефан Й.
155 Мельник Ольга, Анна; Степаш Богдан, Петро
173 Корженівський Мирон, Доріс Я., Лев
213 Ковальський Йосиф, Стефан
217 Дроегміллер Карін
230 Пірко Доналд П.
270 Кегельман Елейна О.
281 Локса Дебра А.; Косінська Марія І.
295 Когут Марія, Текля; Некар Люба, Миколай мол., Христина
323 Феден Шариля М.
336 Колодка Іван Д.
353 Борис Петро І.
367 Ріопка Лідія Н.
368 Подубинський Джаніс І., Роберт Т., Іванна
379 Гусак Данило Ю., Гелена
386 Тилавський Томас
444 Зіолкоський Йосиф М.
493 Хома Григорій, Іванна М., Стефанія К., Андрея П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Олійник Євген
14 Чіровський Іван
22 Олексик Річард А.
35 Кичма Ярослав
37 Полевчак Іван; Бокало Юрій мол.
39 Будзяк Ірена; Ткач Дебера Є.
42 Буртик Роман П.; Марич Карол Л.
102 Кпоб'янко Христина Е.
114 Козюра Леон, Петро
182 Коваляк Теодор мол.
191 Гопі Линн А.
200 Пацюра Михайло
206 Самборський Дебра Л., Джо А.
222 Яцишин Тарас А.
240 Крислатий Богдан М.
277 Ганчук Марія
289 Крик Кароля А.
295 Малий Джімі, Ольга А.
301 Стасула Лідія О.
338 Крицький Сігні А., Тгор А.; Трач Степан О.
341 Фенканин Гелен
342 Ткач Юрій
346 Росул Еміль Т.; Маглай Тарас
367 Шав'як Богдан
374 Демко Анна М.; Федишин Марія С.
399 Попель Ольга М.
406 Линч Михайлина А.; Урсо Василь Р., Роберт М.
432 Радій Оксана; Пендзій Юрій; Ситник Гелена, Марія, Ніна
458 Сенчишак Михайло Н.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30 *квітня* 1981 р.)

Кляса 1-ша	285
Кляса 2-га	179

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е-18	3344
Кляса Е-20	4329
Кляса Е-65	327
Кляса Р-20	6367
Кляса Р65	128
Кляса ТР65	513
Разом:	**15,472**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30 квітня 1981 р.)

Старий рід забезп.	26
Кляса О	141
Кляса Т	1511
Кляса W	10,941
Кляса Р20	11,996
Кляса Е20	9,345
Кляса Е65	2,640
Кляса Р65	1,547
Кляса DP60	195
Кляса DP65	716
Кляса ADD	6,878
Кляса Т10	197
Кляса Т5	42

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р20	492
Кляса Е20	292
Кляса Р65	20
Кляса Е65	39
Кляса Е18	2
Разом:	47,020

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 березня 1981 р.):				
Активні члени:	**21.388**	-56,084	-6,875	-84.347
(Приріст у квітні 1981 р.):				
Нові члени	38	81	17	136
Прийняті наново	35	59	5	99
Прийняті з перех. листами	8	20	3	31
Зміни кляс забезпечення	3	5	-	8
Прийняті з Деп. Молоді	-	16	-	16
		181	25	290
Разом:	84			
(Убуток у квітні 1981 р.):				
Суспендовані	17	19	12	48
Відійшли з перех. листами	7	17	2	26
Зміни кляс забезпечення	18	6	-	24
Відійшли до дорослих	3	-	-	3
Померли	-	71	-	71
Вибрали гроші	47	69	-	116
Відійшли з випл. п. сум. заб.	48	30	-	
Виплатили вповні вкладки забезпечення	36	49	-	85
Відійшли на част. випл. заб.				
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення				
Вигасла важність забезп.	-	2	8	10
Разом:	**176**	263	22	
Члени, які випл. вкладки:				
(Приріст у квітні 1981 р.):				
Виплачене забезпечення	36	49		85
На безпл. продовж. забезп.	9	15	-	24
Разом:	45	64	-	109
(Убуток у квітні 1981 р.):				
Померли:	0	18	-	18
Вибрали готівку	24	24	-	48
Повернені в актив	9	10	-	19
Вигасло продовж. забезп./	.5	5	-	10
Разом:	38	57	-	95
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем квітня 1981:	**21.303**	-56,009	-6,878	-84,190

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за квітень 1981 р. суспендовані можуть бути **ПРИЙНЯТІ** наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж квітня 1981 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1981 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
2	120.79
3	95.99
4	305.24
5	3,111.17
6	388.61
7•	456.06
8	1,767.49
9	254.26
10	204.85
11	129.46
12•	134.38
13	1,626.65
14	1,804.44
15	963.25
16	377.80
17	477.67
18	235.39
19	778.51
20	742.15
21•	201.39
23	127.52
25	2,116.90
27	723.40
28	220.25
29	167.16
30	160.43
31	112.82
32	1,270.88
34	566.94
35	410.06
36	157.55
38	304.43
39	1,910.49
40	25.50
41	28.31
42	1,900.24
43	135.53
44•	66.78
45	767.15
46•	6.67
47	1,248.96
48	169.13
49	271.14
50•	835.48
51	571.78
52•	303.83
53	1,443.40
54	135.21
55	698.70
56	506.44
57	586.86
58	227.71
59	1,462.36
60	275.00
62	92.82
63	1,380.22
64	301.91
65	233.53
66	235.13
67	236.91
69	128.29
70	1,174.92
73	16.74
75	256.66
76	600.27
78	675.45
79•	127.72
81	514.95
82	403.23
84	184.90
85•	448.34
86	430.56
87•	324.00
88	1,727.61
90	465.58
91	167.02
92	30.94
93	504.19
94	3,291.86
95	81.77
96	688.21
97	148.06
98	71.04
99	179.37
100	217.12
101•	539.77
102	1,245.93
103	159.47
104	214.86
105	280.83
106•	1,177.13
107	282.77
108	128.51
109	104.43
110•	94.62
112	818.38
113	522.92
115•	606.08
116	819.39
119	106.28
120	705.73
122	60.21
123	285.74
124	146.96
125	789.08
126	103.36
127	1,652.77
128	295.33
129•	10.67
130	657.49
131•	1,918.66
132	283.05
133	1,076.48
134	52.52
135•	17.30
136	250.93
137	383.83
138	65.85
139	153.58
140	95.30
144	252.22
145	58.63
146•	900.86
147•	1,191.14
148	134.94
149	60.09
150•	71.80
151	326.21
152	17.30
153	3,341.43
154	25.02
155	1,263.97
156	354.11
157•	308.71
158	658.94
161	1,386.02
162	439.51
163	1,023.96
164•	1,080.69
165	231.93
167	73.79
168	1,191.30
169	269.46
170	1,414.26
171	793.55
172•	238.94
173	815.26
174	1,349.50
175	856.99
176•	530.28
177	337.73
178	195.09
179	116.67
180	1,002.99
181	53.18
182	1,324.04
183	968.44
184	374.25
190	32.93
191	1,169.40
192	257.01
193	11.50
194	1,644.30
195	6.15
196	1.86
200	1,006.99
201	82.58
202•	34.04
203•	102.83
204	2,504.91
206	674.69
207	54.05
209	425.66
211	63.71
212•	64.94
213	413.28
214	463.91
215	8.56
216•	1,204.10
217	1,353.73
218	82.93
220	1,256.08
221	2,765.75
223	200.58
224	219.55
225	8.44
226	265.25
228	101.78
230	1,193.70
234	575.38
235	413.16
236	273.92
237	519.36
238	1,561.41
239	590.53
240	3,442.53
241	88.83
242	1,044.30
243	72.87
244	5.28
245	887.83
247	226.44
248	51.53
251•	1,890.98
253	61.35
254	454.08
257	943.46
258	9.60
259	470.48
260	37.30
261	325.93
263	58.83
264	143.57
265	86.90
266	143.57
265	86.90
266	2,209.40
267•	746.71
268	586.29
269	339.11
270	519.16
276	398.55
277	1,688.04
278	158.21
279	29.29
280	41.21
281	473.76
282	86.92
283	1,255.05
284	239.14
285	750.99
286	113.29
288	147.15
289•	277.45
290	98.87
291	605.61
292	2,349.42
293	454.16
294	43.66
295	747.15
296	200.09
299	14.52
301	788.38
302•	37.33
303	476.13
304	458.09
305•	800.51
306	95.06
307	547.18
308	8.45
309	38.68
311	45.66
312	51.90
313•	59.80
316	2,445.14
317	221.58
318	84.31
319•	100.26
320	888.70
321	582.34
322	269.91
323•	122.58
324	129.34
325	1,004.42
327	1,635.54
328•	335.47
330	404.50
332	220.06
333	58.48
334	281.33
336	935.74
338	93.20
340•	540.61
341	633.62
342	189.25
343•	933.59
345	484.15
346	657.96
347	524.35
348	588.48
350	519.52
352	707.89
353•	1,218.33
354	159.86
355	144.61
356	535.20
357	16.10
360•	4,555.12
362•	710.73
363	35.39
364	616.92
367	1,320.65
369	205.19
370	664.64
371	883.70
372	970.91
373	157.82
374	1,148.63
375	1,735.46
376	8.72
377	28.26
378	459.81
379	2,918.11
380•	274.09
382	226.63
383	630.38
385	1,181.54
386•	54.43
387•	1,140.87
389	37.38
390•	200.80
394	126.10
395	215.00
399•	2,394.43
401	167.50
404	259.89
406	410.38
407	721.78
409	269.28
411	264.38
412	172.36
413	35.34
414	859.04
415	73.65
416	287.80
418	738.03
419	33.91
421	298.98
422	1,404.24
423	1,300.00
424	898.66
427•	735.17
429	39.05
430	1,451.21
432•	3,644.14
433	179.24
434	1,582.56
436•	328.90
437	674.01
438	113.67
439	774.71
440	748.01
441	429.86
442	611.63
443•	66.29
444	1,479.72
445	646.39
446	41.61
448•	723.08
450	441.67
451	2,438.04
452	725.17
454	117.04
456	151.18
457•	514.31
458	2,493.98
459	123.21
460	1,473.38
461	215.28
462	616.03
463	307.63
464	381.16
465	1,504.03
466	97.55
467	98.22
468	737.75
469	454.57
470•	70.00
471	1,262.55
472	777.64
473	1,787.22
474	690.91
475	213.62
476	219.59
477	3.75
480	212.13
481	308.84
484	1,129.18
487	220.57
488	372.40
489•	637.75
490	362.66
496•	115.98
497	698.99
498	425.98
499	27.96
500•	287.45
501	12.65
502	1,012.44
503	613.23
504	69.32
505	315.15
506	386.42
Разом:	228,617.88

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
4	4.80
6	11.00
8	52.40
10	41.10
11	20.20
13	29.80
14	51.05
15	9.20
16	16.70
17	29.85
20	12.30
25	41.30
27	26.90
28	24.80
29	4.80
32	9.20
34	29.20
35	9.20
38	11.00
39	20.20
42	71.50
44•	7.90
45	6.85
47	56.10
49	13.50
50•	22.65
51	25.65
53	9.20
54	12.20
55	20.90
57	12.20
58	9.20
59	3.60
60	65.80
62	3.30
64	6.10
66	2.45
70	15.75
75	2.80
76	57.40
78	19.25
79•	55.20
82	25.00
88	18.50
89	24.80
90	19.95
93	6.50
94	102.10
95	4.25
96	11.05
99	2.45
101•	6.30
102	2.95
104	37.85
105	14.00
108	85
112	9.20
115•	64.80
116	38.30
119	25.60
120	52.55
124	1.70
125	63.00
127	27.60
128	11.00
130	55.80
131•	24.30
133	92.35
136	11.00
138	4.35
139	1.10
140	9.20
146•	20.90
147•	35.10
150•	9.20
151	21.80
153	23.25
154	1.95
155	16.75
156	15.20
157•	1.90
158	68.00
162	24.40
163	29.20
164•	70.10
168	1.00
170	73.30
171	31.20
172•	24.40
173	57.50
174	58.15
175	12.80
180	20.20
182	37.00
183	37.65
191	1.10
194	5.70
200	75.20
204	35.15
206	22.65
214	26.70
217	14.00
218	11.00
220	6.55
221	63.30
230	16.55
234	34.95
237	18.40
238	12.60
239	16.60
240	164.70
242	22.80
245	32.75
247	1.00
251	142.60
253	2.95
257	14.15
259	23.20
260	18.80
261	30.25
263	4.80
266	63.45
268	48.00
269	3.95
270	37.60
277	97.60
278	8.35
282	85
289•	23.20
291	7.25
292	42.35
293	14.00
295	31.20
301	163.80
303	22.00
304	43.60
305•	18.40
307	39.80
309	4.25
316	36.00
317	22.00
320	59.05
322	4.80
327	81.00
328•	4.05
336	40.30
338	1.00
340•	52.50
345	6.85
346	50.45
347	53.10
348	14.40
350	3.20
352	5.65
353•	76.95
355	11.00
360•	127.85
363	11.00
364	23.10
367	8.75
371	26.30
372	61.80
374	6.30
375	79.20
378	21.40
379	32.40
385	51.00
387•	55.55
395	27.40
399•	85.80
406	27.70
407	58.60
412	31.00
416	29.20
418	85.50
421	47.00
423	3.95
424	16.15
427•	7.65
430	86.00
432•	35.90
433	12.20
434	75.80
436•	4.80
437	49.35
438	9.20
439	71.05
440	9.00
441	34.20
442	27.15
443•	13.65
444	136.75
445	61.00
448•	31.00
450	28.65
451	14.00
452	9.20
456	19.35
458	6.85
460	71.40
462	29.50
465	71.85
468	34.60
469	11.00
471	17.40
472	55.85
473	34.20
474	9.20
475	9.20
480	20.30
481	41.80
484	19.50
487	87.40
489•	47.35
488	24.80
497	14.95
500•	56.80
502	32.90
503	22.40

Вкладки зібрані в клясі забезпечення 6796.55

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ КВІТНІ 1981 РОКУ

7	Сашко Михайло	1,000.00
8	Нечеснов Катерина	250.00
22	Мок Едвард В.	500.00
22	Скат Ольга Г.	2,000.00
27	Сенежак Віра	1,000.00
38	Гришко Марія	1,000.00
45	Галамага Павліна	1,000.00
51	Горняк Ілько	750.00
64	Воленський Йосиф	2,000.00
65	Ванат Анна	1,000.00
69	Рак Богдан	500.00
75	Гуць Юрій	500.00
81	Райха Михайло	1,000.00
87	Окал Михайло	1,000.00
88	Бундзяк Саломея	500.00
90	Кардош Анна	1,000.00
97	Кузьма Анна	1,000.00
102	Кокетко Іван	500.00
106	Ґошко Емілія	500.00
106	Горох Тессі	500.00
114	Гуменний Іван	1,000.00
114	Гуменний Іван	1,000.00
116	Кутова Тетяна	500.00
121	Іванців Василь	1,000.00
123	Гнатів Галина	1,000.00
130	Кравчук Микола	1,000.00
130	Стець Софія	500.00
132	Куницький Іван	1,000.00
147	Бручок Іван	1,000.00
147	Чорній Марія	1,000.00
147	Котик Анна	500.00
147	Огородник Марія	500.00
147	Шуран Марта	1,000.00
149	Грабошак Марія	1,000.00
153	Коцюк Анеля	1,000.00
155	Ханевич Катерина	500.00
155	Пиріг Павло	1,000.00
158	Годій Франк	1,000.00
161	Литвин Йосиф	750.00
161	Витязь Матільда	1,000.00
173	Войтечко Анна	500.00
175	Кушнір Йосиф	1,000.00
176	Бурдяк Регіна	1,000.00
176	Надей Василь	2,000.00
200	Петришин Томас	1,000.00
247	Зайончковський Кася	1,000.00
266	Терпляк Петро	500.00
274	Затварницький Параскевія	1,000.00
276	Роман Марія	1,000.00
281	Лаврів Яцько	500.00
290	Петрик Френціс	750.00
291	Вільшанецький Ілько	1,000.00
292	Новак Тетяна	1,000.00
293	Курись Анна	500.00
304	Ваврів Андрій	1,000.00
336	Байко Марія	500.00
342	Воловчук Михайло	500.00
343	Пухір Стелла А.	500.00
352	Петрик Василь	1,000.00
364	Сентій Михайло	500.00
373	Возняк Евдокія	1,000.00
379	Батіг Іван	500.00
379	Сенів Григорій	1,000.00
383	Козак Йосиф	1,000.00
432	Федун Іван	1,000.00
432	Несторовський Володимир	500.00
437	Телега Іван	1,000.00
414	Голубович Марія	500.00
457	Литвиненко Надія	500.00
472	Нагорняк Олександер	500.00
473	Мацелух Софія	1,000.00
Разом:		60,000.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ1981

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
20	Тимчук Михайло	30.00
33	Марків Микола	30.00
56	Ковальчик Єва	30.00
56	Севна Анна	30.00
56	Панько Михайло	30.00
56	Зін Марія	30.00
63	Петрик Йосиф М.	30.00
70	Білик Стефан	30.00
83	Дмитруш Анна	30.00
106	Фещенко Віра	30.00
113	Коземчак Марія	30.00
113	Барон Іван С.	30.00
114	Білий Семен	30.00
114	Микола Б.	30.00
127	Бумбар Марія	30.00
131	Рарик Антоніна	30.00
153	Мельник Володимир	30.00
153	Єфименко Федір	30.00
153	Похожай Оксана	30.00
156	Маковський Гарасим	75.00
161	Гладьо Михайло ст.	30.00
161	Гарасін Петро Е.	30.00
161	Стефанович Ізабела	50.00
173	Баланчук Анна	30.00
176	Шатинський Іван	30.00
194	Щур Стефан	30.00
206	Гладик Марія	30.00
214	Чолій Марія	30.00
220	Ґізовський Дмитро	30.00
221	Луців Анна	30.00
223	Бусутіль Анна	30.00
233	Кузан Анна	30.00
233	Мендак Марія	30.00
233	Соляк Анна	30.00
277	Стефанов Володимир	30.00
281	Путас Анна	30.00
287	Скординський Андрій	30.00
288	Віхоть Елія	30.00
305	Гентош Іван	30.00
325	Бішко Іван	30.00
342	Кавенський Павло	30.00
349	Пужил Андрій	30.00
360	Щуровський Роман	30.00
361	Януш Анастасія	30.00
361	Яремчук Григорій	30.00
364	Пєкна Марія	30.00
367	Песко Теодор	30.00
371	Вовк Катерина	30.00
385	Тучапець Мира	30.00
397	Гаврилишин Семен	30.00
397	Лукасевич Марія	30.00
397	Дончук Лариса	30.00
484	Зима Василь	30.00
Разом:		1,655.00

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1981 РОКУ

Членські вкладки 236,530.87

Відсотки від:
- Бондів 268,427.15
- Гіпотечних позичок 16,943.33
- Членських позичок 1,712.94
- Уділів 2,748.65
- Разом: 289,832.07

Прибутки:
- Реальності в Кергонксоні, Н. Й. 11,335.92
- Книгарні й друкарні 70,532.71

Звороти:
- Кошти телефону 1.53
- Податків від заморгеджованих реальностей 1,402
- Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників 11,877.38
- Канадських податків і пенсійних оплат працівників 1.50
- Премії шпитального забезпечення працівників 360.04
- Разом: 13,642.45

Різні прибутки
- З продажі свят. карток 806.96
- З продажі англомовної енц. українознавства 902.25
- Разом: 1,709.23

Інвестиції:
- Сплачено гіпотечних позичок 25,684.14
- Сплачено членських позичок 8,091.37
- Дозрілі і продані бонди 1,575,036.79
- Разом: 1,608,812.30

Разом прибутки за квітень 1981 р.: 2,232,395.53

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1981 РОКУ

Виплата членам:
- Грошові звороти 17,677.98
- Посмертні допомоги 60,000.00
- За дозрілі вивінувальні грамоти 63,650.00
- Допомоги з Фонду Братського 1,655.00
- Вкладки за дітей, родичі яких померли 375.84
- Премії за реасекурацію 1,332.68
- Разом: 144,691.50

Видатки:
- На реальності в Кергонксоні, Н. Й 20,234.42
- Друкарні і книгарні 63,487.08

Організаційні видатки:
- Оголошення 10,526.58
- Лікарське бадання нових членів 325.50
- Кошти подорожей обласних організаторів 893.34
- Винагорода обласних організаторів 1,333.33
- Кошти обласних засідань 605.45
- Винагорода від організаторів 20,877.00
- Винагорода пред. і касирів 2,415.00
- Винагорода секретарів 86,887.47
- Винагорода головного лікаря 375.00
- Разом: 124,238.67

Платні, забезпечення і податки:
- Премії за шпитальне забезпечення працівників 1,114.36
- Пенсійна оплата працівників 433.33
- Платня головних урядовців 9,375.00
- Платня працівників 25,752.40
- Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників 20,859.61
- Канадські податки і пенсійні оплати для працівників 3.00
- Податки від заморгеджованих реальностей 2,697.10
- Разом: 60,234.80

„Свобода" за орган 33,600.00

Загальні адміністративні видатки
- Кошти телефону 2,716.43
- Загальні канцелярійні видатки 2,772.83
- Поштові оплати 2,000.00
- Обслуга машин 3,700.82
- Книжки і друки 303.00
- Загальні кошти реальностей 1,965.61
- Кошти друків і приборів 2,631.03
- Кошти канадської канцелярії 125.00
- Кошти актюарія і статистики 90.00
- Оплата до асекураційних урядів 10.00
- Вкладки до Братських конгресів 35.00
- Кошти інвестиції 100.00
- Разом: 16,449.72

Різні видатки:
- Страта при продажі Бондів 36.79
- Спортова акція 233.40
- Дотації 300.00
- Відсотки від закуплених Бондів 1,268.75
- Відсотки від посмертних запомог 30.00
- Разом: 1,868.94

Інвестиції
- Уділено позички на підклад грамот 8,297.94
- Закуплено бонди 1,149,750.00
- Закуплено електр. машини 92.10
- Уділено гіпотечні позички 450,000.00
- Закуплено уділів 2,748.65
- Капітальний ремонт на реальности 1,700.00
- Разом: $1,612,588.69

Разом видатки за квітень 1981 р.: $2,077,393.82

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем березня 1981 р. 325,012.64
Прибутки за квітень 1981 р.: 2,232,395.53
Разом: 2,557,408.17

Видатки за квітень 1981 р.: 2,077,393.82
Разом готівка з кінцем квітня 1981 р.: 480,014.35

СТАНИ ЧИННИЙ:

Готівка 480,014.35
Бонди 32,473,670.69
Уділи 575,568.24
Гіпотечні позички 2,977,036.03

Поз. на грамот 652,804.88
Реальності 656,740.42
Друкарські і електронічни машини 227,451.38

Поз. для Корпорації Дому УНС 8,000,000.00
Авторське право 3,600.00
Разом: $46,046,885.99

СТАН ДОВЖНИЙ:

Фонди:

Забезпеченеві 45,174,142.72

Братські 222,060.16

Сирітський 266,686.18

Захисту 305,807.25

Наглої Потреби 78,189.68

Разом: $46,046,885.99

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

Св.п інж. Юрія Артимишина

„Свобода" з датою 24-го січня 1981 року у своїй чи не найбільш почитній рубриці з посмертними оголошеннями сповістила, що в середу, 21-го січня ц.р., відійшов у вічність св. п. інж. Юрій Артимишин. Похорони відбулися у суботу, 24-го січня, із похоронного заведення Насевичів й парафіяльної церкви св. Михаїла у Філядельфії на українському католицкому цвинтарі Присвятої Діви Марії на Факс Чейс, де тлінні останки спочили у родинному гробі біля св.п. матері покійного.

Під час Парастасу й Панахид, спершу в похоронному домі в Асторії, Н. Й., у четвер, 22-го, а згодом у похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії у п'ятницю, 23-го січня, та на заупокійній тризні покійного на вічну дорогу прощали: ред. Микола Галів, мгр Орест Питляр, д-р Мирослав Прокоп, Євген Стахів, Роман Банах, д-р Олександер Черник, Ольга Мусаковська й Оксана Фаріон. Від родини покійного зложила усім подяку Стефанія Звонок. Похоронні обряди завершили о. Христофор Войтина, ЧСВВ й о. митрат Зенон Золочівський. У глибокому смутку осталися дружина Люба з Виницьких-Ставнича, три сини: Ярослав Ставничий з дружиною Ольгою і сином Михайлом, Володимир з дружиною Лідою, Любомир Мудрий з дружиною Андрією, дві сестри: Олександра Чубата й Дарія Черник з родинами, брат Богдан Артимишин з родиною та ближчі й дальші родичі.

Не маючи спроможности бути на похоронах („Свобода" прийшла запізно), хочу цими незугарними словами попрощати св.п. Юрка, з яким доля судила нам дружити з 1926 року у Львові.

Покійний народився 11-го квітня 1913 року в селі Бійче, повіт Рава Руська, де його батько о. Олексій Артимишин був священиком, а мати Оксана походила з роду Сиротинських. По закінченні народної школи Юрко навчався в Українській Академічній Гімназії у Львові, спершу, від першої до четвертої кляси в головному заведенні, а від 1926 року, тобто від п'ятої кляси до матури у 1931 році на філії УАГ. У тому ж 1926 році Юрко прийшов до нашої 5-ої кляси Б, що приміщувалася в Народному Домі при вул. Рутовського 24, на третьому поверсі. Гарний з виду, завжди охайно вбраний, пильний у науці, товариський у співвідношенні до одноклясників, зразу припав нам усім до вподоби. Серед учнів, яких було в нашій клясі 35, разом з Юрком було ще двоє „поповичів": Юлько Чарторинський з Кобиловолок, пов. Теребовля, й Іван Долгий з Ходорова. Ми сиділи з Юрком в одній лавці біля вікна, що виходило на вул. Вірменську з ненайкращої репутації „Землянським готелем". Юрко був „моцним" в математиці, яку я не долюблював. Він часто-густо мені „підповідав" під час лекцій, а я йому реванжувався шкільними задачами „ на „вільні теми", зокрема в польській мові, яка Юркові не дуже припала до вподоби.

Ми разом здавали матуру в червні 1931 року і разом з іншими абітурієнтами, користуючись набутими правами „цівіс академікус", розбрелись по всьому світі. Юрко студіював інженерію на суходільно-водному факультеті Львівської Політехніки, а я став студентом права й економії на університеті Яна Казимира у Львові. З дипломом інженера-будівельника після закінчення студій Юрко ще за Польщі почав працювати при регуляції Висли біля Кракова, а я потонув у суспільно-громадській діяльності у рідному Львові.

Св.п. Юрій Артимишин

Під час війни наші зв'язки перервалися Після війни ми віднайшли себе знову в Ню Йорку, де Юрко працював по професії у різних приватних і комунальних підприємствах, а я, поселившись в Трентоні, столиці стейту Ню Джерзі, далі потопав у громадській та пластовій діяльності, заробляючи на прожиток у місцевій фабриці лінолеуму й пластичних продуктів. Ми знову відсвіжили наші дружні зв'язки, зустрічаючись вряди-годи на різнорідних імпрезах й товариських зустрічах.

Кожного разу ми жартома питались один одного, хто кому перший співатиме „Вічная пам'ять"...З Волі Всевишнього не судилось Юркові довше прожити. Він відійшов перший на той, мабуть, кращий світ...

Покійний разом з іншими абсольвентами УАГ у Львові живо інтересувався відзначенням сторіччя нашої школи,яке ми разом з іншими колегами розпочали в 1968 році. Продовж десятьох років ми з неприхованим ентузіязмом очікували появи „Ювілейної Книги УАГ у Львові", що мала бути завершенням нашої невтомної, на ідейних заложеннях жертовної праці. На жаль, з вини несовісних видавців й „упорядників", книга, що появилася друком у 1978 році у Філядельфії, не виправдала наших сподівань. Різнорідні грошороби й „селфпаблиситі" колеги нас важко обманули, випустивши у світ т. зв. „Ювілейну Книгу УАГ", що у жадному випадкові не може бути візитною карткою нашої школи. Не щастило нам і з відбуттям „матуральних зустрічів".

У десятиріччя нашої матури в 1941 році шаліла війна. У чергових десятиріччях, в 1951 й 1961 роках, ми поростали на місцях нашого поселення пір'ям і мохом...На ювілейних, товариських зустрічах колишніх учнів УАГ, що відбулися на „Союзівці" в 1968 й 1978 роках,ми зустрічалися тільки припадково. У сорокоріччя, у поточному 1981 році, ми заплянували разом з іншими нашими колегами з кляси „А" філії УАГ, які здавали матуру в 1931 році, остаточну й, мабуть, останню товариську зустріч на цьому сустливому світі На цій зустрічі вже не буде між нами Юрка...Та й нас, одноклясників Юрка, залишилося при житті, мабуть, тільки половина: Славко Сидір, Левко Дубас, Славко Головикович живуть у Клівленді, Мирослав Турянський в Чікаґо, Петро Конюх в Детройті, Теофіль Кулик в Кліфтоні, Н.Дж., Юрко Ґерич в Оттаві, Володимир Войтович в Австралії і я. Інші загинули смертю воїнів, пропали без вісти, або живуть „на нашій, не своїй землі" в Україні...

Прощаючи нашого незабутнього гімназійного колеґу й приятеля від себе, від усіх його одноклясників й від Об'єднання Абсольвентів УАГ, клоню голову перед світлою його пам'яттю та запитуюся: хто черговий?

Іван Р.Костюк

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1981 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У КВІТНІ 1981 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у квітні	Сума забезпечення		Разом у 1981 р.
	ОКРУГА АЛЕНТАВН				
48	С. Івасечко	4	$1,000		1
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
34	Зіна Таран	1	5,000	1АДД	
	Л. Блонарович	2	15,000	1АДД	5
337	Е. Притула	1	1,000		2
	Разом:	4	$21,000	2АДД	
	ОКРУГА БОФФАЛО				
40	Ірена Свистун	1	$1,000		
299	С. Сидорович	1	5,000	1АДД	1
	Разом:	2	$6,000	1АДД	
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
22	Олена Олек	2	$2,000		5
220	Е. Блідий	3	4,000		4
259	Юлія Ґуглик	6	6,000		6
379	М. Семків	1	1,000		5
399	Р. Припхан	4	8,000	1АДД	4
	Разом:	16	$21,000	1АДД	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
336	В. Стригун	1	$1,000		1
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
75	Б. Верещинський	1	$1,000		1
94	Р. Татарський	1	2,000		8
165	Марія Пелехата	1	5,000		1
174	А. Слюсарчук	1	500		9
292	Стела Федик	7	15,000	2АДД	7
	Разом:	11	$23,500	2АДД	
	ОКРУГА МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	4	$16,000		4
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$1,000		6
	ОКРУГА НЮАРК				
234	І. Іваник	1	$1,000		1
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
52	П. Пилипець	1	$500		2
59	Т. Сливінський	4	12,000	2АДД	6
414	І. Телюк	1	5,000		4
	Разом:	6	$17,500	2АДД	
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
184	Б. Ластовецький	1	$3,000		3
194	М. Юзенів	1	1,000		
	Я. Падох	1	1,000		3
200	І. Пригода	2	3,000		6
293	Марія Душник	2	12,000		4
327	А. Копистянський	1	3,000		1
	Разом:	8	$23,000		
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
451	Марія Ничай	5	$9,000		8
458	Д. Пищ	3	15,000		6
	разом:	8	$24,000		
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
209	С. Матляга	1	$2,000		1
349	М. Захарко	1	2,000		2
	Разом:	2	$4,000		
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	С. Гавриш	1	$5,000	1АДД	3
95	С. Гавриш	1	2,000		45
128	М. Ворона	4	11,000		7
163	Т. Дуда	1	2,000		5
231	В. Пастушик	3	7,000	1АДД	8
239	В. Винницький	1	2,000		4
261	П. Аркотин	1	1,000		1
339	М. Луців	1	1,000		1
347	Дарія Цапар	2	6,000		6
252	Я. Щербак	1	1,000		2
375	П. Тарнавський	1	1,000	1ТР	
	І. Данківський	4	8,000	2ТР	
	С Гавриш	4	18,000	3АДД	16
378	С. Гавриш	1	5,000	1АДД	1
422	В. Євтушенко	1	2,000		6
430	С. Гавриш	1	1,000		3
	Разом:	28	$73,000	6АДД 3ТР	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
41	Доріс Еґґерс	1	1,000		1
56	П. Когут	3	5,000		3
63	М. Турко	1	1,000		11
113	І. Ярчак	1	500		8
161	А. Джула	2	7,000	1АДД	14
	Разом:	8	$14,500	1АДД	
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	3	$2,500		5
316	В. Гавирляк	4	2,500		11
	Разом:	7	$5,000		
	ОКРУГА СКРЕНТОН				
311	Катерина Федірко	1	$1,000	1ТР	1
	ОКРУГА ШАМОКИН				
1	С. Гавриш	1	$2,000		1
78	І. Петрунцьо	9	15,000		11
242	Й. Чабан	5	17,000	1АДД	15
	Разом:	15	$34,000	1АДД	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
121	Джюн Кобіто	1	$1,000		4
283	Ю. Гавришків	1	1,000		2
330	Я. Мартинюк	1	1,000		1
	Разом:	3	$3,000		
	ОКРУГА ТРОЙ				
57	М. Савків	1	$1,000		1
191	В. Колодій	2	10,000		7
	Разом:	3	$11,000		
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ				
30	Р. Дяків	1	$1,000		1
223	І. Гринчишин	1	1,000		3
	Разом:	2	$2,000		
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
502	Д. Марцінюк	2	$10,000		5
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН				
348	Марія Макар	1	$10,000		1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
496	Марта Кордуба	1	$2,000		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У КВІТНІ 1981 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у квітні	Разом у 1981 р. членів	Разом у 1981 р. на суму	Разом у 1981 р. АДД
	Округи Пенсильванії					
1.	Філядельфія	39	28	133	$350,500	31
2.	Піттсбурґ	18	8	50	89,500	2
3.	Шамокин	21	15	37	75,000	3
4.	Аллентавн	13	1	2	3,000	-
5.	Скрентон	7	1	4	6,000	-
	Вілкс Бери	9	2	5	5,000	-
	Разом:	107	55	231	529,000	36
	Округа Мериленду					
	Балтімор	9	4	23	$61,000	4
	Округи Ню Йорку					
1.	Ню Йорк	33	8	55	$149,000	8
2.	Сиракюзи	14	3	16	20,000	-
3.	Рочестер	10	7	23	36,500	1
4.	Трой	7	3	16	24,000	-
5.	Боффало	9	2	4	12,000	2
	Разом:	73	23	114	$241,500	11
	Округи Ню Джерзі					
1.	Нюарк	22	1	11	$20,500	-
2.	Джерзі Ситі	11	-	28	64,500	6
3.	Перт Амбой	13	2	12	15,000	-
4.	Пассейк	6	-	5	9,000	-
	Разом:	52	3	56	$111,000	6
	Округи Ілиной, Мишиген і Огайо					
1.	Чікаго, Ілл.	34	16	57	$103,500	3
2.	Детройт, Миш.	20	11	34	105,500	5
3.	Клівленд, Огайо	21	1	19	47,000	2
4.	Янгставн, Огайо	9	1	5	28,000	1
	Разом:	84	29	115	$284,000	11
	Округи Нової Англії					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	6	19	$49,500	2
2.	Бостон, Масс.	6	-	7	28,000	-
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	-	6	13,000	-
	Разом:	30	6	32	$40,500	2
	Округи Західніх Стейтів Америки					
1.	Центральна	6	-	1	$1,000	-
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	4	4	16,000	-
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	-	-	-	-
	Разом:	17	4	5	$17,000	-
	Необ'єднані Відділи в Америці	22	1	3	$3,500	-
	Округи Канади					
1.	Торонто, Онт.	25	-	8	$29,000	4
2.	Монтреаль, Квеб.	8	1	13	67,000	4
3.	Ніяґара, Онт.	9	8	17	66,000	-
4.	Захід Канади	19	2	24	160,000	6
	Разом:	61	11	62	$322,000	14
	Загальна сума:	455	136	641	$1,659,500	84

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1981 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Відділ Число	Здобув членів
1.	С. Гавриш	83	49
2.	Й. Чабан	242	15
3.	А. Джула	161	14
4.	М. Турко	63	11
5.	І. Петрунцьо	78	11
6.	В. Гавриляк	316	11
7.	М. Крумшин	60	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1981 Р. ПРИЄДНАЛИ АБО БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Здобув членів
1.	95	Крумм Линн, Па	45 (новий Відділ)
2.	60	Ню Йорк, Н. Й.	16 (новий Відділ)
3.	375	Філядельфія, Па.	16
4.	242	Фраквілл, Па.	15
5.	161	Ембридж, Па	14
6.	51	Чікаго, Ілл.	12
7.	63	Форд Сіті, Па.	11
8.	78	Майнерсвилл, Па.	11
9.	316	Рочестер, Н. Й.	11

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ,
головний організатор

Вшанували пам'ять проф. Лева Окіншевича

Сидять (зліва): Віра Окіншевич, Зора Кіпель. Стоять (зліва): д-р Р. Осінчук, д-р Я. Падох, д-р В. Тумаш, проф. Ю. Мироненко, д-р А. Адамович, проф. Л. Рудницький, ред. У. Старосольська, д-р В. Кіпель.

Ню Йорк (я.п.). — 11-го квітня цього року в залях Українського Інституту Америки в Ню Йорку відбулася перша українсько-білоруська наукова конференція, влаштована Науковим Товариством ім. Шевченка й Білоруським Інститутом Науки й Мистецтва, присв'ячена світлій пам'яті проф. Лева Окіншевича, видатного історика українського державного права, зокрема доби Гетьманщини. Бувши по батькові білорусином, професор значну частину свого життя й творчости присвятив студіям українського права. Він залишив понад сотні праць, виданих в українській, білоруській, англійській й німецькій мовах (наукових праць не писав у російській мові), більш ніж половина їх написана українською мовою, в тому числі й усі книжки-монографії, що відносяться до історії українського права.

В програму конференції ввійшли: відкриття д-ра Витовта Тумаша, голови Білоруського Інституту; доповідь: „Лев Окіншевич — видатний історик українського державного права" д-ра Ярослава Падоха, і „Вклад Лева Окіншевича в білоруську історіографію" д-ра Витовта Кіпеля, бібліографа Інституту; сторінки з біографії проф. Окіншевича, що їх відчитала ред. Уляна Старосольська; спомини про проф. Окіншевича як професора і декана Українського Вільного Університету о. Василя Іващука та проф. Т.Б.Цюцюри, колишнього асистента покійного професора; уривок із повісти проф. Окіншевича „Проклятий степ", що його прочитала Зора Кіпель, та закриття конференції проф. Леонідом Рудницьким, науковим секретарем НТШ.

У доповіді д-ра Падоха подано важливіші відомості про біо- й бібліографію св. п. проф. Окіншевича, який народився 7-го лютого 1898 року в Петербурзі, а помер 7-го листопада 1980 року в Гиллкрест Гайтс, коло Вашінгтону.

Закінчивши студії права в Київському університеті, він негайно був запрошений академіком Миколою Василенком на наукового члена-дослідника новоствореної Комісії для вивчання історії українського права, яка під проводом цього ж академіка була частиною Соціологічного відділу Всеукраїнської Академії Наук у Києві. Л. Окіншевич був у 1922-1929 рр. секретарем тієї Комісії й, побіч Василенка, головним її промотором. У тому часі він, не мавши навіть тридцяти років життя, написав низку дуже важливих й талановито написаних монографій, які ввійшли в наукову історичну науку, як клясичні твори. Ще за свого життя проф. Л. Окіншевича визнано найвидатнішим істориком державного права України.

Після короткого періоду професорування у Ніжинському Педагогічному інституті, з якого його усунули в часі нищення українізації та сталінського терору, він урятувався від загибелі виїздом на працю до Казахстану. Повернувшись в Україну під час війни, швидко видістався на Захід і з 1944 року був професором і деканом правничого факультету УВУ спочатку в Празі, а потім у Мюнхені. З 1949 року перебував в ЗСА, де два роки працював фізично, а згодом наступні два роки — науково на кошти Фундації Форда; згодом упродовж 15-ти років був бібліографом Конґресової Бібліотеки в Вашінгтоні. Після відходу на пенсію довго нездужав на невилікувальну недугу Паркінсона, яка й перервала його наукову діяльність.

Ще два роки перед смертю, з нагоди його 80-річчя й виходу його останньої книжки „Юкрейнієн Сосаєті енд Ґавернмент 1648-1781" вітала його нюйоркська громада окремим вечором, що його влаштували Правнича Комісія НТШ і Товариство Українських Правників в ЗСА.

Д-р Тумаш і д-р Кіпель в своїх цінних доповідях подали відомості про наукову й громадську діяльність Покійника в білоруській науці й громаді та відмічували його відданість своїм двом батьківщинам до останніх днів. Прочитана Кіпель частина літературного твору проф. Окіншевича виявила його літературний талант, а прочитані ред. Старосольською уривки споминів-біографії св. п. проф. Окіншевича доповнили виголошені доповіді низкою цікавих, часто трагічних подій із його життя й праці. Проф. Л. Рудницький збагатив програму вечора майстерно уложеною синтезою всієї програми й своєю оцінкою св. п. проф. Окіншевича, як видатного історика України. Варто відмітити, що подібний вечір, присвячений пам'яті свого професора й декана, плянує цього року влітку влаштувати УВУ. Слід додати, що на закінчення програми вечора проф. Антін Адамович, видатний білоруський науковець, подав свої цінні спомини про проф. Окіншевича літературною українською мовою.

У конференції взяла участь вдова покійного професора Віра Окіншевич та її син Юрій Мироненко, професор Каліфорнійського університету в Барклі.

Після конференції пані з Білоруського Інституту і з НТШ гостили учасників конференції, які вщерть виповнили обидві великі залі Українського Інституту, перекуською й солодким.

З очевидним вдоволенням привітали присутні повідомлення голів обох товариств про взаємне договорення про постійну співпрацю, а зокрема про влаштовування щорічних спільних наукових конференцій.

Припинили слідство проти Миколи Ковальчука

Вашінґтон. — Департамент справедливости припинив слідство проти українця Миколи Ковальчука, метою якого було довести до відібрання від нього американського громадянства за нібито співпрацю з німецькими нацистами під час Другої світової війни. В інформації Департаменту справедливости сказано, що неіснує достатньо доказів для підтвердження раніших закидів, висунених супроти М. Ковальчука, мешканця Філядельфії.

Натомість Уряд далі продовжуватиме справу супроти його брата 61-річного Сергія Ковальчука, якому прокуратура рівнож закидає приховання минувшини при отримуванні американського громадянства.

Українські фестивалі в Артс Центрі —найбільші атракції року

Серію цьогорічних фестивалів восьми національностей започаткують італійці, які 6-го і 7-го червня влаштують свою, 11-ту з черги, „Фієста Італіяна". Згідно з календарем Артс Центру в Голмделі, Ню. Дж., сьомий Український Фестиваль, другий в черзі, відбудеться у суботу, 13-го червня ц.р.

У зв'язку з наполегливою підготовою сьомого Українського Фестивалю відбуваються численні зустрічі і розмови з управителями цього славного у мистецькому світі Центру. Доводиться розв'язати і полагодити тисячу і одну справу до найменших деталів. З приємністю можемо відмітити, що управителі цього Центру виявляють прихильність і не менше симпатії до українців взагалі, а зокрема до нашого Фестивального Комітету. Це вже наслідки попередніх фестивалів, співпраця попередніх фестивальних комітетів. Користаючи з нагоди при одній такій зустрічі, що відбулася перед двома тижнями, ми попросили Века, одного з найвпливовіших—керівника Центру, висловити свою думку про українські фестивалі, що вже відбулися у цьому Центрі, їх рівень, атрактивність й популярність.

„Я сам шотляндського походження,—відповів нам Век,—мені дуже близькі шотляндці і я дуже захоплююся шотляндським фестивалем, атрактивними точками їх програми. На досить високому рівні проходять жидівські фестивалі та деякі інші. Якщо йдеться про українські програми, то я їх прирівнюю до бродвейних виступів у Ню Йорку. Їх рівень і атрактивність дуже високі, і тому українські фестивалі є одними з найбільш популярних, якщо йдеться про численність публіки. В загальному українські фестивалі в Артс Центрі уважаються найбільшими атракціями року. Моїм щирим бажанням є, щоб ваші фестивалі проходили на такому ж рівні в майбутньому ...".

Подякувавши п-ві Векові за гарні слова оцінки наших фестивалів, ми запевнили цього любителя мистецтва, що програма 7-го Українського Фестивалю пройде знову на високому рівні, про що подбав Діловий комітет.

ДЕННА ПРОГРАМА ФЕСТИВАЛЮ

Денну програму 7-го Українського Фестивалю започаткують чоловічі дружини копаного м'яча і жіночі дружини відбиванки, УСВТ „Чорноморська Січ" і УСО „Тризуб", змаганнями за трофеї Фестивалю. Це вперше в історії українських фестивалів в Артс Центрі учасники та любителі цих ділянок спорту матимуть можливість насолоджуватися грою цих найкращих на сході ЗСА українських дружин.

У 1-ій год. по полудні розпочнеться денна програма на відкритих площах, у якій беруть участь танцювальна група з Картерету „Воля", ансамбль бандуристів „Орли" під проводом Володимира Васькова і Петра Лучки, танцювальна оркестра „Чари", маґік І. Кігічак. Цією програмою проводитиме Ігор Раковський.

У цьому ж часі на приблизно 100 станицях та під великими шатрами відбуватимуться мистецькі виставки картин, кераміки та різних виробів українського народного мистецтва, які зможуть набувати зацікавлені покупці. Будуть діяльні численні кафетерії із смачними українським стравами.

В часі Фестивалю за старанням відомого українського філателіста Данила Ґулака, мала б бути діяльна поштова „будка", з якої можна буде висилати поштівки і листи, на значках яких буде спеціяльна печатка з тризубом, датою і написом „Юкрейн, е геретедж, дат вил невер дай". Додатково можна буде набути спеціяльну коверту, прикрашену п'ятикольоровою емблемою Фестивалю.

ВЕЧІРНЯ ПРОГРАМА

Кульмінаційною точкою Фестивалю буде багата мистецька програма, що розпічнеться у 5-ій годині вечора та яку на протязі двох годин проводитиме популярний майстер церемонії актор Ярослав Семчишин з Вінніпеґу, Канада.

З мистецькими точками виступлять: великий танцювальний ансамбль з Харківської й Київської балетних шкіл Миколи Жуковина, який нещодавно приїхав з України, капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка під проводом маестра Г.Китастого з Детройту, оркестра „Промінь" з Чікаґо і славний український фільмовий і телевізійний актор Джек Пеланс (Палаганюк).

По закінченні цього концерту сотні учасників і виконавців програм Фестивалю переїдуть до Українського Православного Культурного Центру в Бавнд Брук, де відбудеться величава танцювальна забава при звуках двох знаменитих оркестр— „Промінь" з Чікаґо і „Буря" з Торонто. Новозбудована заля приміщує понад 1000 осіб.

Д.Т.

Зустріч ґрадуантів у Рочестері

Союз Українок Америки, 47-ий Відділ у Рочестері, Н. Й., влаштовує традиційну Зустріч ґрадуантів Школи Українознавства „Рідна Школа" та середніх шкіл, яка відбудеться тут 14-го червня ц.р., у ресторані „Арена" в 6-ій год. вечора.

Для молодих людей, які стають на новий шлях життя, це важлива і незабутня подія. Перед ними виринає питання вибору наукових установ для набуття дальшого знання, яке рішатиме про їхнє майбутнє. Для них простелюється дорога, повна найкращих можливостей як теж розчарувань і небезпек.

Здійснення намічених плянів у змаганні за відповідне місце у цьому скомплікованому світі поруч із молоддю інших національностей, вимагає свідомості своєї мети, твердої постанови, як теж допомоги з боку батьків.

Майбутнє нашої молоді— це майбутнє українського народу. 47-ий Відділ ім. Лесі Українки докладає усіх зусиль, щоб у цей рішаючий час дати піддержку, проявити свою любов і турботу, закріпити у нашої молоді почуття гордости з приналежности до рідної громади і віру в майбутність українського народу.

В атмосфері тепла і любови, в колі рідних, друзів і знайомих, наша ґрадуюча молодь зрозуміє завдання і ціль усіх своїх починів, збереже спомин цього незабутнього вечора, який стане „євшан-зіллям", що охоронятиме від небезпек, стане дороговказом та нагадуватиме обов'язок поширювати добре ім'я українського народу та стати на захист рідної Церкви і України у цей час її найгіршого лихоліття.

Надіємось, що громада Рочестеру і околиць зрозуміє вагу цієї імпрези та чисельною участю піддержить зусилля 47-го Відділу для успішного завершення цьогорічної Зустрічі ґрадуантів.

Галина Павлічко

ДЕРЖАВНА ПОЛІЦІЯ ФІЛІППІНІВ переводить дальші арешти групи змовників, які планували вбивство президента Фердінанда Маркоса. Бомбовий замах, чи радше цілий ряд бомбових замахів, мав не тільки вбити президента Маркоса, але здемолювати цілий ряд виборчих льокалів у часі виборів президента Філіппін, які відбудуться 16 червня ц. р. У виборах кандидуватиме черговий раз теперішній президент Маркос і, напевно, буде обраний, бо опозиція відтягнула кандидатуру свого представника. Дотепер арештованих до справи плянованих бомбових замахів є вже 20 людей. В офіційному повідомленні про пляновані замахи, яке видало інформаційне бюро президентури, подано також прізвище людини, яка мала бути ініціятором пляну серії бомбових замахів. Згідно з тим офіційним повідомленням, тією особою є Беніно С. Аквіно, який постійно перебуває у Бостоні, ЗСА. Аквіно є одним із лідерів опозиції на Філіппінах. Він утік за кордон, побоюючись арешту. Зі закордону він утримує зв'язок з антидержавними елементами, а зокрема з мусулманами, які ведуть активну, не раз навіть збройну боротьбу.

У 70-РІЧЧЯ СПОРТОВОГО ТОВАРИСТВА „УКРАЇНА"

Іван Боберський

РУХЛИВІ „УКРАЇНЦІ"

Зі споминів про початок Товариства „Україна" у 1911 році можу подати, що звернув я увагу моїм тодішнім знайомим серед академічної молоді, що на львівському університеті потрібний доконче репрезентаційний спортовий клюб української молоді. Він повинен зватись „Україна" і заохочувати студентів університету й політехніки до плекання рухових гор, народних вправ (хід, біг, скок, мет, дужба), боксу й шерму. Клюб мав спонукати українську молодь придбати собі не лише інтелігенцію духу, але також інтелігенцію тіла. Дружини копаного м'яча, гаківки й ставки (бейзбол) мали мірятися з дружинами чужих клюбів і притягнути українську молодь до співбігу з молоддю інших народів.

Пригадую собі недовірливе лице Остапчука й задумані очі Василя Палієва, які мою замітку стрінули з якоюсь непевністю. Чи не натрапить клюб з таким іменем на університеті й політехніці на спротив. Сміліють перемогла, й клюб основано. Звертав я увагу на те, що товариство має мати свою таблицю на оповістки на коридорі обидвох високих шкіл у Львові, а в своєму одязі до прилюдних гор зазначувати жовто-блакитні барви.

Безпосередніх вражінь з початкових засідань основників мені брак. Не брав я участи в нарадах але давав поради, коли вони були потрібні, й навмисно не втручався в справи клюбу, щоб члени — а було між ними багато моїх учнів, — відчували, що рішають самі про себе. Вмію цінити здорове честолюбство. Знаю що влізливі поради знеохочують. Самостійне відкривання способів, як поконати труднощі, належить до приємностей енергійних людей. Правдивий мужчина хоче бути на свою власну руку відкривцем, ловцем, здобувцем, вояком, переможцем.

Колись знайду серед моїх паперів мою грамоту почесного членства і перешлю до Товариства „Україна" на спомин.

Діяльність Товариства йшла великими закрутами, як ріка, що звертає то вліво, то вправо по широкій низині. Згубив я його з очей, бо події вид заступили. Дійшла до мене вістка, що лишило воно мури високої школи й перемінилось у загальне змагове товариство, яке мірить свої сили в стрічах з другими клюбами. В часописах читав я його назву й звіти з його виступів.

Лише боротьба вишколює засади боротьби.

Постійна вправа в шермі учить орудувати шпадою.

Дружинна гра на зеленій мураві впоює правила громадянського співділа: „Teamwork", яке веде до повного успіху, до перемоги противника в його власних „воротах".

Любляна, Словенія, Югославія,
дня 22-го травня 1936 р.

(За „Альманахом" 25-ліття СТ „Україна" — Львів у 1936 році).

ЗНОВУ РАЗОМ...

„Олдбої" СТ „Україна" перед змаганнями на фармі Стендеровича у Філядельфії в 1954 році. Стоять (зліва направо): Пазуняк, Магоцький, Новаківський, Дицьо, Кобзяр, Гошовський.

Омелян Бучацький

МОЯ „ПЕРША ЛЮБОВ" — СТ „УКРАЇНА" ЛЬВІВ

Гокеїсти СТ „Україна", які перемогли в 1937 році колишнього чемпіона Польщі „Погонь"; Стоять (зліва направо): Ліщинський, Маринець, Ю. Дицьо, Скрипій, Бучацький, Посацький, Бубела, Лисик, В. Дицьо.

Уявім собі, що зустрілися два старші дядьки („шістдесятники плюс") і почали нагадувати собі оті легендарні „добрі старі часи", і один питає другого: „Чи ти пригадуєш собі оту дівчину, в яку ти був так залюблений? Пам'ятаєш? Що вона 40 років тому для тебе означала?"

Але почнім від початку. Коли мені було лише п'ять років, мій батько, фанатик спорту, а СТ „України" зокрема, водив мене щонеділі на футбольні змагання „України", запевняючи мене, що такого другого клюбу, як „Україна", і таких футбольних віртуозів, як Конашевич, Радловський, Верхола, Мурський, Барусевич, Дахнівський, Терлецький та інші — немає у світі. І я батькові вірив. І ходив на змагання, кричав разом з батьком, тішився виграшами і сумував, коли наші програвали. І вже тоді я весь час мріяв, щоб, коли я підросту я грав настільки добре, щоб мені припала честь бути гравцем СТ „України". Інакше кажучи, — це була справжня любов з першого погляду.

Минали роки, я підростав (дуже поволі, але підростав) і далі безперервно був вірний цій своїй любові, — був фанатиком СТ „Україна". Аж одного дня зовсім несподівано мені запропонували стати членом СТ „Україна". Сповнилася моя дитяча і молодеча мрія! Правда, я мав грати не у футбольній дружині, але в гокейовій.

Я не можу описати почувань, які опанували мною, коли вкінці я підписав деклярацію змагуна і офіційно став членом клюбу, а мені було тоді лише 16 років. Пам'ятаю, що я цілу ніч не спав тоді із зворушення. Знаю теж, що не спав і мій батько. Боже милий! Така честь — його Мільчик грає в першій дружині! Знаю також, що подібно реагували і мої ровесники, яким так само, як мені, припала ця сама почесть. І дуже добре знаю, як дуже нам, тим кільком щасливцям, заздрили наші ровесники.

Не минуло багато часу, як ми, то ще так дуже молоді хлопці, відкрили, що приналежність до СТ „Україна" — це не лише спорт, забава і приємність, але також поважний обов'язок. Зовсім несподівано для нас самих ми стали репрезентантами не лише „України" але і України без лапок. Бо кожний гоıль, стрілений нами у ворота наших противників, польських, німецьких, жидівських, чи румунських, був не лише ще однією цифрою у спортовій статистиці, але доказом, що ми з ними щонайменше рівнорядні. Кожна перемога підкреслювала нашу вищість. Але рівночасно кожна програна нас в їх очах деклясувала.

І коли приходило до зустрічів проти чужинецьких змагунів, майже завжди це не були спортові змагання. Це були бої. Це була війна. І ми і наші спортові противники про це знаменито знали і одні одних не ощаджували. Це лише один з прикладів, з чим приходилося зустрічатися нам, змагунам „України".

Доля кидала мене по різних закутинах Европи і занесла в далеку Австралію. Під час подорожей я, як змагун і як глядач на спортових імпрезах, не раз порівнював рівень однієї чи іншої ділянки спорту до тих, які вправлялись в „Україні", і дуже часто переконувався, на якому високому рівні (часом на моє здивування) стояв цілий ряд змагунів „України" у різних ділянках спорту в порівнянні до чужинецьких, часто дуже рекламованих і відомих спортових „козирів".

І власне під час таких моїх поїздок я також часто переконувався, що про львівську „Україну" знали також поза нашою рідною землею. Мадяри з великим подивом згадували футболістів; німці і словаки — гокеїстів, а ті ж самі німці — боксера „України" Антона Білого.

Зрештою успіхи наших футболістів і гокеїстів у післявоєнних часах у Німеччині хіба лише потверджують мою думку.

Я завжди був дуже гордий з того, що я був змагуном того нашого найбільшого в західньому світі і так важливого спортового клюбу, першого клюбу з назвою „Україна".

Не зважаючи на те, що після 1942 року я перестав бути змагуном „України" і пізніше змагався проти „України" в інших ділянках спорту в барвах іншого українського клюбу, моє серце завжди було і є з СТ „Україною"

Бож звісно — немає нічого кращого над першу любов.

Олег Лисяк

НЕВМИРУЩА ЛЬВІВСЬКА „УКРАЇНА"

Коли восени 1911 року молоді студенти львівських високих шкіл отримали від австрійської влади (яка була тоді довголітнім окупантом Галиччини) дозвіл на заснування Спортового Товариства „Україна", вони навіть у своїх снах не могли вгадувати, що ювілей 70-річчя їхнього незвичайного на тодішні часи почину відзначатимуть українські громадяни ЗСА, Канади й Австралії у далекій від Львова — Америці. Не міг цього передбачити і їхній надхненник проф. Іван Боберський — батько української фізичної культури й спорту.

Були на українських землях вже й перед 1911 роком спортові товариства в кінці XIX століття — в Києві й Одесі, на східніх наших землях, але вони не мали ні в своїх назвах, ні в зовнішніх виявах виразно окресленого українського характеру. І на західніх землях існували вже з початком XX століття засновані за чеським зразком „Соколи" чи пожежно-руханкові „Січі", але ніяка з цих організацій не мала такої виразно національно окресленої назви: „Україна". Щойно першими, які здобулися на цей переломовий крок, були львівські „академіки й техніки", як їх тоді називалося, які назвали своє товариство „Україна".

Найкращі наколесники Львова в останніх роках перед війною — дружина СТ „Україна"; стоять (зліва направо): М. Івасів, Д. Буцик, С. Лата, М. Степаняк, І. Бабій.

Перший етап діяльности „України" тривав недовго: за неповних три роки вибухла Перша світова війна, і молоді члени СТ „Україна" пішли на поля боїв. Чимало їх полягло у змаганнях за краще завтра батьківщини, між іншими, такі, як славний Федір Черник, О. Перфецький, А. Степанів (брат стрілкині Олени Степанів) та інші, які впали від куль ворога чи від нещадного тифу.

Коли замовкли гармати і закінчилися бої, під новою займанщиною польської держави відновила свою діяльність „Україна": футболісти, боксери, легкоатлети, шахісти, змагуни відбиванки й кошівки, а згодом і новопосталої секції наколесників і гокеїстів. „Україна" змагалася тоді з українськими спортовими клюбами Галичини й українськими спортовими дружинами з-поза Галичини („Русь" — Ужгород, „Довбуш" — Чернівці) та з польськими і жидівськими дружинами у т.зв. „товариських" змаганнях.

У 1928 році провід СТ „Україна" рішився на контроверсійний крок. „Україна" ввійшла в урядову польську спортову систему спочатку зі своєю футбольною дружиною, а за нею пішли боксери, гокеїсти і новопостала секція наколесників та інші. Цей крок був гостро критикований націоналістичними колами і викликав палкі спори і дискусії — не раз і в одній родині, де один брат був членом „України", а другий змагався в системі Українського Спортового Союзу, що його, до речі, в 1937 році поляки розв'язали.

Після перших початкових невдач змагуни „України" почали перемагати своїх польських, а внедовзі і закордонних суперників (мадярів), а вслід за тими перемогами почали відходити з польських клюбів „загублені люди", львівський міський елемент, який був найбільш наражений на денаціоналізацію.

Ці молоді люди хотіли змагатися на вищому рівні і через це забрили до польських дружин, а власне „Україна" була цим чинником, який цю молодь ревіндикував. Між цими „ревіндикованими" були такі козирі, як один з кращих боксерів - аматорів Европи того часу, Антін "Тосько" Білий; один з кращих наколесників тих часів не лише в Польщі, але й пізніший чемпіон СССР Іван Бабій; ціла низка гокеїстів, футболістів та інших. Тут „Україна" своє протиденаціоналізаційне завдання виконала на 100 відсотків.

Слідом за львівською „Україною" пішли й інші наші товариства: „Сян" — Перемишль; „Дністер" — Самбір; „Поділля" — Тернопіль; „Пролом" — Станиславів та інші. Перемоги над поляками були щораз частіші (виграш з чотирикратним чемпіоном Польщі львівською „Погонею" 6:2; погром „Чуваю" — Перемишль 12:0) та багато інших, і вони заводили змагунів „України" на вершини тодішнього аматорського спорту та показували міському, а пізніше сільському елементові, що займанця можна і треба бити там, де він почував себе сильним, і це виробляло в нашої молоді таке важливе бажання — бажання перемоги!

У проводі „України" стояли визначні постаті нашого суспільства; „Україну" підтримували наші підприємства і великі тисячні маси глядачів — болільників спорту.

Очевидно, окупант намагався безуспішно довести до зміни назви „Україна", якої і назва і осяги були терном у тілі поляків, а польська спортова централя, зокрема військовики, зосереджені у проводах спортових властей і клюбів, клали „Україні", де лише можна, колоди під ноги, але без успіху.

Окупація західньо-українських земель росіянами в 1939 році поклала на два роки край діяльності „України". Товариство розв'язали, а змагуни розбрилися по „Облспоживспілках", „Спартаках", „Динамах" і „Піщевиках" та інших спортивних" осередках совєтської „фізкультурної" системи.

Коли на зміну росіянам у 1944 році прийшли німецькі „юберменші", наш клюб відновив свою діяльність, але лише частково. Почали наново діяти футбольна, а згодом і гаківкова секції, але їхня діяльність була обмежена і не включала всіх спроможностей „України". Хоч наші футболісти перемагали німецькі клюби, з якими вони спочатку змагалися, але після початкових перемог „юберменші" не хотіли вже змагатися з українськими клюбами. Гаківкарі піднеслися на такий високий рівень після перемог над німецько-польсько-фолькcдойчерськими та чеськими дружинами, що спортова преса, навіть німецька, зачисляла „Україну" до кращих дружин Европи того часу. Але чуйне око Ґестапо не примкнулося, і з заплянованого турне „України" по Европі нічого не вийшло.

Чергова окупація Галичини росіянами поклала остаточно край діям СТ „Україна". Нема тепер СТ „України" у Львові, так як і нема *України* (без лапок) у

(Закінгення на стар. 8)

О. Новицький

МОЄ РОЗКАЯННЯ ПЕРЕД СТ „УКРАЇНОЮ"

(Сповідь „упертюха")

Загальновідома приповідка каже: нема диму без вогню, тож де є дим, там мусить бути вогонь. Якщо мова йде про замирення, там мусіла бути якщо не війна, то принаймні сутичка.

На цьому місці заявляю, що між мною і Спортовим Товариством „Україна" Львів не було якоїсь сутички ані тоді, коли я боронив воріт її репрезентативної футбольної дружини (в рр. 1929-1930), ані тоді, коли я писав про цей клюб як співредактор спортового тижневика „Змаг" (1937-1938), і ніколи тоді, коли популярні дружини червоночорних жили вже тільки в наших серцях і споминах — далеко від дорогого Львова.

В першому випадку було непорозуміння між юним провінціялом і Проводом, який — за спортово-чемпіонськими амбіціями — не мав часу думати про матеріяльні нестатки свого воротаря, а той не дуже в дипломатичний спосіб зареагував на неуважливість. Під кінець 1930-го року, коли то край переживав нещастя польської пацифікації, а я — ще і смерть свого батька, я повернувся зі Львова до матері.

Мій наступник на воротах „України" 1931 року Калецький не мав щастя, так що 1932 року новий провідник футболістів О.Радловський подав репортерові тижневика „Раз-Два-Три" склад на той рік, який починався прізвищами: „Новицький, Скрегота — Ґрещук". Але коли я поклав свої мінімальні матеріяльні умови, провідник зрезиґнував з моєї співпраці.

На воротах того року успішно виступав „поворотець" Місько Бутель, який воротарював уже передо мною. А пізніше прийшли майже в той сам час Босий і Гуцул, і мій воротарський „пікнік" в „Україні" був скінчений. Але цікаво, що коли за німецьких часів я воротарював у дружині „олдбоїв" „України", провідник Євген Чучман після одних змагань сказав мені: „Якби я мав анґажувати вас на воротаря „України", я зробив би це щойно тепер".

Повернувся я до Львова окружною дорогою аж в січні 1937 року. Редактор Євген Зиблікевич (1-го лютого того ж року) поставив на ноги спортовий тижневик „Змаг". Я як людина просто з грища мав дбати за спортово-технічний рівень. Часопис виходив у Перемишлі, але по трьох місяцях ми побачили, — чи так нам здавалося, — що нам треба переїхати в галицьку столицю.

Дослівно в день нашого переїзду „Україна" перемогла перемиську „Польонію" 2:0. Коли я в друкарні Гевка писав рапортаж із змагань, тогочасний провідник Є. Чучман нервозно крутився біля мене, дармащо його футбольна дружина перемогла. А як я скінчив писати, Чучман забрав з моїх рук скрипт і сів читати. Скінчивши читку, провідник винуватим тоном зявив: „А нам казали, що ви в редакції тільки канцелярійна сила. Ви розумієте: я боявся, що ви зіпсуєте матеріял."

Наша редакція жила „кутом" у домівці „України", при „панській" вулиці Саліжинській ч. 49/1. Вдень ми працювали-писали, тоді були єдиними мешканцями домівки. А ввечері домівка наповнялася членами й симпатиками — тоді було „повно гамору, розмови і пісень в чагарнику".

Можливо, ми зі своїм „Змагом" були мило баченими субльокаторами, якщо б ми були стали „придвірною" газетою клюбу. Але і ред. Зиблікевич і я, віддаючи „Україні", що їй належало, — однаково критикували всі українські клюби, без уваги на те, звідки вони були та до якої централі належали. Для нас існував тільки один український спорт і одна наша тіловиховна сила .

До того ж із чисто педагогічних мотивів ми часто підкреслювали високий організаційний і технічно-спортовий рівень ужгородської „Руси" з метою збудити шляхетне конкуренційне завзяття в тренінґах і змаганнях галицьких клюбів, зокрема столичної львівської „України". Сяк чи так редакція „Змагу" мусіла вийти з домівки та шукати собі іншого приміщення. Все, очевидно, без гніву і ласки.

Цю свою спортово-педагогічну лінію ми з ред. Зиблікевичем понесли за океан. Особливо автор цих слів ніколи не забував додати до еклектичних пеанів про наші успіхи „з днів оних" теж і наші невдачі, зокрема тоді, коли ці неуспіхи були спричинені непідготованістю наших змагунів (чи участю деяких із них у вечерницях перед змаганнями).

Лишаючись у цій матерії і надалі незмінним „упертюхом", хочу я у ювілей 70-річчя Матері — „України" СТ „Україна" розкаятися навіть за ті гріхи і прогрішення супроти Ювілята, яких я, а за мною і „Змаг", допустилися ненароком або в доброму намірі допомогти нашому спортові під польською окупацією піднестися на вищий рівень.

Очевидно, ми — говорю головно про себе і свої писання — не врахували належно господарсько-фінансових і екологічних різниць між положенням ужгородців під Чехо-Словаччиною і львів'ян під Польщею. Там на кожного нового змагуна „Руси" ждала готова бодай учительська посада. Тут про підпольську „бідосю" хай говорить згаданий на вступі епізод з автором цих слів!

Постійний контакт Закарпаття з професійним, зокрема мадярським, футболом мобілізував усіх і все: отже — батьків народу, сам народ і змагунів, куди більше, ніж це діялося в віддаленому від спортових центрів Европи аматорському Львові. На змагання „Руси" проти доброго суперника постійно приходило п'ять-сім тисяч людей — одна п'ята цілого населення міста. У Львові на таку цифру глядачів рідко коли спромоглися 60 тисяч місцевих українців.

Поважна спортова конкуренція вимагала від ужгородських змагунів інтенсивної підготови в тренінґах. У львівській Окружній Футбольній Лізі можна було благоденствувати теж із „вакаційним" тренінґом.

Враховуючи всі „за" і „проти" умовин життя і праці, треба сказати, що „Україна" зокрема під кінець 30-их років зі своїм футболом (перемоги 2:1 над мадярським професійним „Будафоком" і шлезьким „Домбом", — з якими польська державно-ліґова „Погонь" грала тільки 1:1, — як і над згаданою „Погонею"), з ревеляційним гокеєм, (чвертьфіналіст Польщі 1937-1938), боксом (Антін Білий — чвертьфіналіст Польщі) та наколесництвом (геґемон Львова і Галичини), котигорошківськими темпами виростала на поважний европейський спортовий клюб, якому всесторонністю не дорівнювала ні „Русь" під чеським заборолом, ні чернівецький „Довбуш" під румунським.

За це хай честь і слава буде всім спортовцям СТ „Україна" та її проводам, серед яких імена залізного провідника футболістів Євгена Чучмана та голови Товариства Олександра Левицького в історії укрінського спорту записані золотими літерами.

Б.О.М.

Згадуючи ґолі „Лєня" Скоценя

Ранньою весною 1935 року, як лише почалися перші тренінги на площі „Сокола Батька", Влодко Пазуняк привів з собою на тренінг двох нових змагунів: „Лєня" і „Юня" Скоценів". Дуже їх захвалював. „Лєньо" відразу вирізнився добрим стрілом з обидвох ніг. „Юньо" копав далеко і високо, і Е. Чучман, провідник футбольної ланки, не дуже тим захоплювався.

Перші товариські змагання були вже в новому складі, в якому були вже обидва Скоцені. Новий, змінений склад дружини був (оскільки пригадую): Босий, (Гуцул), Скрегота, Воробець, Цимбала, Гошовський, Підліпецький, („Юньо" Скоцень), Магоцький, Мікльош, Петрів, „Лєньо" Скоцень, Краївський. Змагання відбулися на площі „Поґоні" проти „Гасмонеї" 2:2.

„Лєньо" спочатку виявляв технічні браки, був повільний, але при стані 1:1, „Лєньо", обернений плечима до воріт „Гасмонеї", на „шіснадцятці" дістає приземну подачу від Гошовського. Стопує м'яч лівою ногою, звід тілом доправа, оборонець „Гасмонеї" Бірнбах скочив в правий бік. Негайний зворот тілом Скоценя на 360 ступенів, і як рубне він правою ногою в долішній правий ріг воріт! Воротар „Гасмонеї" — Блят, навіть не ворухнувся! Так народилася найбільша зірка українського футболу The star has been born!

1937 рік. Чергові котрісь змагання „Україна" — „Гасмонея" 4:2, знову на грищі „Поґоні".

„Україна" вела вже 3:1, „Гасмонея" дійшла до 3:2 і на 5-ій хвилині перед кінцем виглядало, що вона вирівняє рахунок...

Залишилася вкінці ще лише одна хвилина до кінця змагань. Під воротами „України" наріжняк — „корнер". На середині грища залишився сам один як палець „Лєньо". А може 15 метрів напроти „Лєня" — „Мундзьо" Блят, воротар „Гасмонеї", який вже збирався йти додому. М'яч, стрілений з лівого рогу грища, переловлює воротар „України" Гуцул. Негайний довгий викоп до Скоценя. Цей стопує м'яч. Далеко і широко — довкруги нікого — всі під воротами „України".

„Лєньо" з м'ячем при нозі, а напроти нього — до смерти переляканий „Мундзьо" Блят. Що то буде? „Мундзьо" рішається йти проти Скоценя, а не вертатися до своїх далеких від половини грища воріт. А тим часом Скоцень підносить м'яч вгору — замах ногою і м'яч, зробивши високий довгий лук, паде на „шістнадцятці" „Гасмонеї" і починає котитися до порожніх воріт...

А що ж Блят? О, Блят не є „фраєр"! Він не дасть себе так легко „загаманувати"! Він обертається і з рушником в руці (завжди мав у своїх воротах рушник), біжить, шпуртує за м'ячем. Питання: а пощо? Ну, ану ж він пережене м'яч!? „Ану ж

(Продовження на ст. 8)

Футбольна дружина „України" перед змаганнями проти мадярської ліґової дружини „Бочкай" у 1937 році. Стоять (зліва направо): С. Конашевич, тренер Мора, і змагуни „України": „Лєньо" Скоцень, Краєвський, Петрів, „Юньо" Скоцень, Кіцила, Босий, Магоцький, Є. Чучман (провідник дружини), Воробець, О. Левицький (голова Товариства, з прапорцем), Терлецький. Клячать змагуни „України": воротар Гуцул, Мікльош, Скрегота, Цимбала.

ХРАМОВЕ СВЯТО УПЦ

Ню Йорк, Н. Й. — У 30-річчя заснування парафії української автокефальної православної церкви Свято-Троїцької Катедри, у неділю, 14-го червня ц. р., тут при Брум вулиці, відбудеться Ювілейне Храмове Свято, на яке прибуде Блаженніший Митрополит Мстислав.

Програму цих святкувань попередить Вечірня, відправлена в суботу, 13-го червня ц. р., в год. 6-ій вечора. У неділю, 14-го червня, в год. 9:30 — зустріч з Митрополитом, відтак в год. 10-ій ранку Свята Літургія з Архиєрейським чином, яку очолить Митрополит Мстислав у сослуженні духовенства з участю протидиякона о. Володимира Поліщука; співатиме Катедральний хор під орудою Валентини Наливайко.

Після Служби Божої буде Святочний обід в заряді Сестрицтва цієї парафії у церковній залі, де відбудеться мистецька програма у виконанні церковного хору, як теж будуть дуети, сольоспів, ансамблі і гра на бандурі. При фортепіяні — Христина Карпевич.

ТЕХНІЧНА ПОМИЛКА У СПОРТОВІЙ КОЛОНЦІ

У спортовій колонці, редаґованій, як відомо, Омеляном Твардовським, трапилася під час ломки технічна помилка. Звідомлення п. з. „УСО „Тризуб" Філядельфія — першуном юнацького турніру" підписане ініціялами (як) попало у два числа газети: спершу надруковано закінчення (див. число з 9-го червня), а початок у черговому числі з 10-го червня.

ЗСА стримують...

(Продовження зі стор. 1)

тосовані інші, а не воєнні санкції.

У самому Ізраїлі перше потрясення поволі уступає місце загальному задоволенню й упевнености, що налет цей був потрібний і неуникнимий. Загально його порівнюють з акцією в Ентеббе, яка звільнила ізраїльських закладників, схоплених арабськими терористами. Знищення іракських атомових споруд ізраїльським летунством матиме не лише великий вплив на вислід недалеких парляментарних виборів в Ізраїлі, але воно також причиниться для закріплення переконання серед ізраїльського населення, що їхня держава все рішена всіми доступними засобами захистити його й зберегти перед знищенням.

З ПРИЧИНИ ЛІТНІХ ВАКАЦІЙ
ЛІКАРСЬКИЙ ОФІС

Д-ра Остапа Барана

БУДЕ НЕЧИННИЙ:
від 29-го червня 1981 р. до 13-го липня, включно.
Опісля від 17-го серпня до 31-го серпня, включно.
Рівнож понеділки в липні і серпні офіс буде нечинний аж до 7-го вересня, включно.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
Відділи: Ню Йорк, Йонкерс, Пассейк, Елізабет, Нюарк
влаштовують

ФЕСТИН-ПІКНІК

на Українському Селі, біля Бавнд Бруку, Н. Дж.
Седар Ґров Ровд, СОМЕРСЕТ, Н. Дж.
в неділю, 21-го червня 1981 року, початок год. 12-та дня
До танців приграватиме популярна оркестра „Синій Дунай"

В програмі: Промова визначного гостя з краю; Вступне слово проф. І. ГВОЗДИ та інших визначних провідників лемківського руху, рівнож виступить ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА ОСЕРЕДКУ СУМ-А з Пассейку і Картерету.

Виграші, розваги та інші несподіванки.

Запрошує **КОМІТЕТ**

В справі поїздки автобусом прошу телефонувати: з Ню Йорку, Петро Гарайда — (212) 777-6851; з Джерзі Сити, Анна Фарбанець — 432-5391; з Пассейку, Василь Гаргай — 772-3344; з Йонкерсу, Іван Пециляк — (914) 933-5000.

МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ при УМІ
під проводом **Марти Шлемкевич-Савицької**
запрошує на казку-пантоміму

„БІЛКА ПРОСИТЬ В ГОСТІ"

і на ЗАБАВУ для ДІТЕЙ

Заля церкви св. Ів. Хрестителя при Сенфорд Авеню в Нюарку, Н. Дж.
Неділя, 21-го червня 1981 року, год. 3-тя по пол.
Приймаються вписи на наступний шкільний рік, 1981-82. Тел.: (201) 276-3134

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ
ПОДАЄ ДО ВІДОМА, ЩО

СЬОМИЙ З'ЇЗД

БУВШИХ УЧНІВ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ І

ЗУСТРІЧ

З ШАНОВНИМИ ПРОФЕСОРАМИ

відбудеться в днях 3-го і 4-го жовтня 1981 р.
на Оселі УНСоюзу СОЮЗІВЦІ у Кергонксоні, Н. Й.

Просимо зареєструвати цю дату та численно прибути на цю зустріч, щоб мати змогу пригадати собі безжурні дні пережиті разом у Зальцбурзі.

Леся Хоркавців-Яськів, *голова* — Ліда Юрків-Белендюк, *секретар*

Наступ на...

(Продовження зі стор. 2)

Розповсюджуються слухи, про загрозу, що з згодом з Лаври виселять ще інших монахів, які намагаються відмежувати манастирське життя від намагань безбожної влади, від „соцреалізму", цебто проповідувати світовий мир, а тим часом слати полки поневолених народів на підкорення і грабунок „визволеного" Афганістану. Вірні, які уважали ігумена Амбросія за дісного духовника, вислали до „патріярха" прохання залишити ігумена Амбросія у Почаївській Лаврі.

Тривожні вістки про переслідування вірних приходять звідусіль. У жовтні будинок екзарха України в Києві оточила міліція під придуманим підозрінням невідомої крадежі та закиду, що в будинку нелеґально перебувають монахи. Міліція перевела ревізію, не мавши на це дозволу.

Священик Святопокровської церкви в Києві Віталій Бойко заснував молодечий церковний хор з 30-ти осіб, який згодом став найкращим хором у столиці. Уповноважений Києва Руденко зажадав, щоб хор зліквідовано, а це на підставі чийогось доносу, що учасники хору неповнолітні (було тільки двоє 18 літ, а всі інші — вище 20 років). У серпні, ц.р. під'їхав під церкву грузовик, уніформовані офіціяли почали перевірку хористів, а відтак почали виганяти всіх з церкви. Після цього протягом двох місяців щоразу переводили перевірку співаків хору.

Перевірку в манастирі серед хористів переводять місцеві режимні жандарми. Туди й заходять члени місцевого комсомолу, щоб під час проповідей вигукувати непристойні слова, але насправді за цією їхньою поведінкою стоять темні сили „правлящих" країною. При допомозі комуністичного режимного апарату, місцева влада наставлена Москвою, знає про кожний крок свого громадянина. Всі ці „звідомлення" збігаються у центральнім поліційнім бюрі. Тим часом місцевому населенню залишено важку, невиносиму працю, щоб вони виготовляли матеріяльні добра для „старшого брата".

Нещодавно Брежнєв з нагоди відслонення пам'ятника поляглим „героям" за радянську владу" в Києві говорив довго і голосно, але тільки про хлібопостачання, м'ясо, продукти тощо. Але він ні слова не згадав про освіту, культуру, духові потреби народу, який прокормлює Кремль. Доказом як „соцреалізм" потрапить довести країну до голоду є Польща. Це черговий ґеноцид Москви. Бож матеріяльна скрута обмежує кількість народин, поширюються недуги, зменшується зріст і сила автохтона. А цього якраз треба Москві.

Вашінґтон пропонує...

(Продовження зі стор. 1)

про час і місце недалеких розмов, ціллю яких буде обговорити новий контракт. Вміжчасі Совєтський Союз може закуповувати в раціональних розмірах, як і інші покупці, збіжжя з реченцем достави після 30-го вересня, але так, щоб не зривати ринку".

Дотепер Совєтський Союз вичерпав квоту — вісім мільйонів тонн на цей рік, яку устійнював договір, заключений 1979 року, що цього року вигасає. На світовому збіжжевому ринку були інформації, що Совєтський Союз уже закупив всю кількість потрібного йому цього року збіжжя,

тобто коло 35 мільйонів тонн, але секретар аґрикультури ЗСА Джан Блок висловив надію, що він таки

якусь кількість американського збіжжя закупить ще цього року. Блок сказав: „Ми переконані, що росіяни заінтересовані в закупі більше збіжжя цього року.

Але ми не знаємо, скільки вони хотять і в якому реченці закуплене ним збіжжя мало б бути вислане".

Американські торгівці збіжжям висловлюють сумніви, чи Совєтський Союз цього року закупить додаткові кількости американського збіжжя. Ларрі Енгстром, відомий американський збіжжевий спеціяліст,

висловив думку, що Москва вже законтрактувала повну скількість потрібного їй цього року збіжжя. Подібне становище зайняла також збіжжева біржа. Найбільша в світі збіжжева біржа в Чікаґо не зареаґувала підвишкою ціна на збіжжя після повідомлення, що ЗСА готові продати СССР ще додаткових шість мільйонів тонн.

ДО 40-го ДНЯ
від відходу у Вічність
бл. п.
о. СТЕПАНА СТОЛЯРЧУКА
буде відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
у ВІВТОРОК, 16-го червня 1981 р.
о год. 8:30 вранці
в церкві св. Івана Хрестителя
в Нюарку, Н. Дж.

Про молитви за спокій душі Покійного просить
РОДИНА

Інж. Євген Змий...

(Закінчення зі стор. 1)

но і вислано статут всім членам.

Т-во було репрезентоване в різних громадських установах у часі їхньої активности. Пороблено заходи оформлення правильника Світового Секретаріяту Українських Інженерів. Пожвавлена діяльність Осередку Дослідників техніки і економіки України ім. Є. Маланюка. Поміщено декілька статтей про діяльність Т-ва в пресі.

За фінансові справи Т-ва звіт склав інж. Володимир Маґун — скарбник. Касовий рахунок виказав сальдо 107.51 доляра. Всі звіти Управи були старанно надруковані. Додаткові усні доповнення до звітів склали: інж. Ю.Базилевський, інж. В.Воловодюк, інж. Т.Грицай та інж. І.Заяць.

Короткі звіти з діяльности відділів склали: інж. Г. Костенюк (Детройт), інж. Д.Григорчук (Чікаґо), інж. С.Тисовський (Міннеаполіс) інж. В.Даниленко (Філядельфія), інж. Марія Гончаренко (Ню Йорк).

Дальше звітував за Контрольну комісію голова інж. Ю.Гончаренко. З його дуже детально формального звіту виходило, що всі касові орудки були занотовані на час перевірки. Таку ситуацію причинило повільне розчислення відділів, як вияснила дискусія. За Товариський суд звіт відчитав інж. І.Заяць.

Після звітування відбулася дискусія над звітами Управи. В дуже активній дискусії дискутанти виявили велике зацікавлення професійними та громадськими проблемами. Всіх управнених до голосування було 77 голосів. Протокол з минулих загальних зборів на внесок Верифікаційної комісії прийнято одноголосно. На пропозицію Контрольної комісії ухвалено одноголосно признання-абсолюторію уступаючий Управі Т-ва.

За Номінаційну комісію звітував інж. О. Ґлют. Управу вибрано в складі: інж. Євген Змий — голова; члени Управи: інж. С.Процюк, інж. Марія Гончаренко, інж. В.Воловодюк, інж. Ганна Крицька, інж. Л.Калинич, інж. І.Хамуляк, інж. Б.Качмар, інж. Л.Ришавий, інж. Н.Шехович, інж. Ю.Базилевський, інж. Д.Мосора-Франкен, інж. Я.Жмуркевич. Контрольна комісія: інж. Методій Борецький, інж. Є.Ярош, інж. В.Вальчук, інж. В.Кузик, д-р О. Білик. Товариський суд: інж. Ю.Гончаренко, інж.О.Ґлют, інж. В.Гнатківський, інж. І. Заяць, інж. М.Білас. Номінаційна комісія: інж.О.Ґлют, інж. Р.Волчук, інж. Ю.Гончаренко, інж. М.Гринюк, інж. Б.Мішко.

Нововибраний голова подякував членству за довір'я і подав плян праці на наступні два роки, який включав: продовження позитивної програми попередніх управ; вдержування більшого зв'язку з відділами; відновлення праці „Інформаційного бюра"; наладнання зв'язків з іншими професійними товариствами; стимулювання праці Осередку Дослідів техніки і економіки України; видання „Вістей і „Бюлетеня" Т-ва. Після того інж.В.Маґун запропонував бюджет Т-ва.

Після дискусії всі ці справи з деякими змінами прийнято і схвалено. Відтак прийнято резолюції, пропоновані Резолюційною комісією. Над останньою точкою програми, а саме — внесками присутніх, відбулася активна дискусія над деякими громадськими справами, яку вкінці зведено до спільного знаменника.

На закінчення голова зборів подякував всім за присутність і активність у наших спільних справах і закрив загальні збори, що пройшли в дружній атмосфері і з повним успіхом на користь ТУІА.

В ІРВІНҐТОНІ ВІДБУДЕТЬСЯ РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УМІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — У неділю, 14-го червня ц.р., в год. 5-ій пополудні, тут у залі Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню, відбудеться Річний Концерт, перша частина якого присвячена творчості Белі Бартока з нагоди 100-річчя його народження.

Програму виконають: Романа Бакун, Меланія Бонакорса, Христя Бонакорса, Рута Гопалюк, Аполлон Григорович, Ія Дац, Надія Дац, Уляна Легедза, Дана Пальґан, Віктор Фарміґа, Віра Фарміґа, Міріям Худьо та Рома Худьо.

Замість квітів на могилу
бл. п.
СОЛОМЕЇ БУНДЗЯК
Матері членки Головної Управи ОЖОЧСУ,
Подруги Дори Кульчицької
складаємо 25.00 долярів
на ДІМ ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в Ню Йорку.
ГОЛОВНА УПРАВА ОЖОЧСУ

Замість квітів на могилу
св. п.
ІВАНА В. ІВАНЧУКА
Почесного Члена Головної Екзекутиви УНС
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

Анастазія і Володимир Дідик	$25.00
Марія і Ярослав Базюк	25.00
Олена і Василь Папіж	25.00

Горем опечаленій Дружині Стефанії і всій Родині, складаємо глибоке співчуття.

Детройт, Міш., червень 1981 року

В ДЕСЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого ТАТА
бл. п.
Інж. ІГНАТІЯ ХОРКАВЦІВ
та
В ДВАДЦЯТЬ ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
МАМИ
бл. п.
МАРІЇ ХОРКАВЦІВ
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах:
св. Трійці у Кергонксоні, Н. Й., у каплиці Українського Католицького Університету у Філядельфії та у Римі.

Про молитви за спокій Їх Душ просять —
дочки — ЛЕСЯ ЯСЬКІВ та ЛЮБА ПАК з родинами

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що з Волі Всевишнього, по важкій недузі, відійшов у Вічність 9-го червня 1981 року
наш Найдорожчий
СИН, МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ВУЙКО І ШВАҐЕР
бл. п.
ОСИП СВЄНЦ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 12-го червня 1981 року в похоронному заведенні П. Яреми, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН в суботу, 13-го червня 1981 р. о год. 10:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на цвинтар св. Духа в Гемптомбурґу, Н. Й.

Горем прибита родина:

дружина — ОЛЕНА
мама — МАРІЯ
сини — ОЛЕГ І ТЕОДОЗІЙ
дочки — ІРЕНА І ЛЮБА
брати:
АНТОН з родиною
РОМАН з родиною
пропащий брат — ЕВГЕН на Україні
сестри:
ІРЕНА з дітьми
СТЕФАНІЯ з дітьми
шваґер — ЕВГЕН з родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що по довгій і важкій недузі, з Божої Волі, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУНЬО
бл. п. мґр
РОМАН ЯРОСЛАВ КНИШ
народжений 23-го січня 1915 року.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 12-го червня 1981 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Brennan, 22 і Бровн вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН — в суботу, 13-го червня 1981 р., о год. 9-ій ранку, з церкви св. о. Миколая, на український католицький цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

ТЕОФІЛЯ — дружина
МИРОСЛАВА — донька
ДАРІЯ БАУМ — донька з мужем РОНАЛЬДОМ
ЮРІЙ — син з дружиною ХРИСТИНОЮ
ДАРУСЯ — внучка
Ближча і дальша Родина в Україні і на чужині

Неділя, 21-го червня 1981 року, год. 5:30 по пол.
Український Народний Дім в Ню Йорку
140-142 Друга Авеню

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій великого Ню Йорку
Відділ Українського Конґресового Комітету — *влаштовує*

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

В 40-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ АКТОМ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ

В ПРОГРАМІ:

Святочна доповідь — ред. Володимир Мазур; Хор „Жайворонки" О. СУМ-А — диригент Лев Стругацький; Сольоспів — Світляна Вожаківська-Тонкошкур; Вокальне тріо „Черемшина" (Г. Блага, Б. Заяць, М. Кінь) О. СУМ-А; Рецитація — Оля Шкафаровська-Рудик; Акомпаньямент — Соня Шереґ.

На відзначення річниці відновлення Української Державности запрошуємо все Українське Громадянство й Молодь міста Ню Йорку й околиць

СВЯТКОВИЙ КОМІТЕТ

Згадуючи...

(Продовження зі ст. 6)

пілка сі затшима? Ану ж пілка пенкнє? Кто то може вєдзєць, цо сі може стаць?"

Алє — „ніц сі нє стало" — лише „Лєньо" кропнув регулярного баняка!

* * *

Під час літнього турніру українських дружин у 1938 році, на змаганнях „Україна" — „Русалка" (колишні змагуни „України") 13:0, „Лєньо" діставав з правого крила подачу Стася Тихоліза і з 25 метрів з „волєя" завалив такий „шус", що м'яч, влетівши у ворота „Русалки", забрав зі собою цілу сітку!

* * *

1937 рік. „Україна" — РКС на грищі „Чарних", 7:3. Перед змаганнями в роздягальні „України" мінорний настрій: „Льольо" Мікльош контужений, Лисик так само, Краєвський не прийшов... В нападі Кульчицький, Горбачевський, „Лєньо" Скоцень, Богурад і „Гориль" Магоцький. Як тут виграти? Ніхто не думав, що ОДИН змагун „Лєньо" може виграти з „РКС" сам один...

А він власне виграв! Стрілив чотири „баняки", в тому одного, перейшовши за чергою п'ятьох змагунів РКС і їх воротаря; одного з голів стрілив з вільного удару з 30 метрів і виробив позиції на голя трьом-п'ятьом змагунам „України". Це хіба були його найбільш успішні змагання в дружині „України" за всі часи. А подібних було більше!

* * *

„Лєньо" Скоцень, де б він не грав, а грав на рідних землях і закордоном завжди в найвищої кляси дружинах, всюди вирізнювався. Думаю, що він народився так на 30 років завчасно... Сьогодні він був би світової слави змагуном, як Бекенбавер чи Круїф, і, розуміється, був би багатієм...

Отця протопресвітера...

(Продовження зі стор. 1)

ви в Польщі. Пастирське служіння розпочав помічником о. настоятеля УП-Церкви св. арх. Михаїла в Берліні, Німеччина. На тому становищі він був аж до кінця Другої світової війни — до 1945 року. Після закінчення війни о. Степан був призначений Блаженнішим Владикою Митрополитом УАПЦ викладачем релігії і латинської мови у нижчих клясах української таборової гімназії в Галлендорфі, Німеччина.

До ЗСА він прибув у 1950 році. Під час свого довголітнього служіння в різних парафіях УПЦ в ЗСА о. Степан займав різні становища в керуючих церквою установах, або працював у різних церковних комісіях. Дотепер о. Степан Біляк був заступником Голови Консисторії УПЦеркви в ЗСА. Та найбільше труду він віддав своїй катедральній громаді св. Володимира в Філядельфії, де він виконував душпастирські обов'язки від 1963 року дотепер. Під його духовним проводом і співпрацею громада збудувала нову величну церкву, набула додаткову площу на паркування автомобілів і дім для священика. За його щиру працю для Святої Церкви о. Степана нагороджено всіми духовними нагородами, включно з саном протопресвітерства.

Крім щоденної церковної парафіяльної праці, о. Степан Біляк виконує обов'язки філядельфійського декана, співпрацює із „Голосом Америки" в релігійному секторі, виконує також обов'язки головного контролера Українського Народного Союзу та співпрацює у багатьох інших громадських організаціях.

ПАНЕЛЬ КОМІТЕТУ ЗА ПРАВОПОРЯДОК В УККА

Майплвуд, Н. Дж. — У неділю, 14-го червня ц. р., в год. 5-ій вечора, тут у приміщенні української православної церкви св. Вознесіння, при 650 Ірвінгтон авеню, Комітет за правопорядок в УККА, Відділ Нюарк і околиці влаштовує панель.

У програмі панелю — доповіді панелістів: Евген Стахів — „Минуле — роки „співпраці" в УККА; інж. Л. Калинич — „Одна чи дві Централі"; д-р Б. Витвицький — „Зв'язки з неукраїнським світом"; ред. І. Кедрин — „Що далі — нова Централя".

Опісля відбудеться дискусія поміж панелістами, запити і вкінці загальна дискусія. Модератор цього панелю — д-р І. Темницький.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ТРЕНТОНІ

Пластова станиця в Трентоні, Н. Дж., існує від 1949 року. Її основниками були: пл. сеніори Анна Власенко-Бойцун, Ярослава й Ярослав Лабка і Василь Вергун. Чисельний стан станиці в залежності від припливу молоді постійно міняється. Насьогодні станиця має 45 членів: 4 - УПН, 13 - УПЮ, 14 - УСП, та 14 - УПС. Станичними впродовж існування станиці були: пл. сен. Анна Власенко-Бойцун, Василь Вергун, Іван Р. Костюк, Ярослав Лабка, Теодозій Крупа, Теодозій Самотулка, й останні шість років — Іван Гафткович.

Діяльність станиці проявляє себе в напрямі виховання пластової молоді на добрих і прикладних громадян. Це діється шляхом пластування: пластовими таборами, прогулянками, сходинами. З огляду на несприятливі умовини життя - буття на Україні, а тут — чужомовні школи й довкілля, не завжди наші заходи приносять бажані наслідки. Все ж таки станиця має успіхи.

Сьогоднішні пластуни-сеніори, що почали своє пластування поза Україною, є цього доказом. Серед таких вирізняються прізвища: Лариси й Любомира Онишкевичів, Оксани Микитин, Марії і Мирослави Глушок, Марії Мицик, Івана Гафтковича. Усі вони, одержавши основне пластове виховання, працюють кожний за своїми спроможностями у знанні й освіті, в Пласті й поза Пластом, у церковно-релігійних і загально громадських установах та організаціях.

Серед старшого пластунства є багато таких, що по виході з УПЮ не покинуло Пласт, дармащо розкинені по всіх усюдах. Вони, студіюючи на високих школах, інтересуються пластовою працею й працюють у своїх студентських і загальногромадських організаціях.

Члени станиці, юначки й юнаки, беруть участь у кожнорічній „Орликіяді", здобуваючи завжди передові місця, а спортовці - кошівкарі радо змагаються за першенство на усіх пластових і шкільних змаганнях. Спортовим референтом у станиці є Іван Микитин, а знаменитим виховником і господарем Микола Веремієнко.

Співпраця з Пластприятом завдяки безкорисній і жертвенній праці батьків пластової молоді не натрапляє на ніякі перепони. Школа українознавства ім. Ігоря Калинця (в ній працюють пл. сеніори Лариса й Любомир Онишкевичі, їхні сини Всеволод і Боян, Омелян Грималяк і Павлина Скремета), добре обладнана пластова домівка, спортова площа і дружня співпраця з душпастирями місцевих парафій у великій мірі причиняються до успішної діяльности станиці.

Всі пластуни - сеніори, працюючи в Пласті й у різноманітних місцевих церковних і громадських установах, надають або бодай намагаються надавати пластовий стиль праці з іншими.

Пластова молодь завжди бере участь у всіх церковних і громадських імпрезах, даючи цим робом добрий приклад до наслідування позапластовій молоді та старшим. Співпраця з місцевим осередком СУМА й ОДУМ не натрапляє на жадні перепони. Останнім часом члени ОП УПС піклуються старшими віком, хворими й немічними громадянами, подаючи їм духову, моральну і правну допомогу.

На останніх загальних зборах станиці, що відбулися в неділю, 5-го квітня, в приявності голови КПС подруги Стахи Гойдиш, після ділових нарад і звітів з діяльности поодиноких діловодів переобрано станичну старшину в складі: Іван Гафткович - станичний, Марія Глушок - скарбник, Всеволод Онишкевич - писар, Лариса Онишкевич - виховний референт, Любомир Онишкевич - кошовий, Павлина Скремета - бібліотекар (вона сповняє одночасно цю функцію в Школі українознавства ім. Ігоря Калинця), Іван Р. Костюк - діловод преси і пластових видань, Микола Веремієнко - господар, Іван Микитин - спортовий референт, Григор Фат - голова Пластприяту, Катя Великорідько - провідник ОП УСП, Іван Р. Костюк - провідник ОП УПС, Ярослава й Ярослав Лабка і Теодозій Самотулка - члени Станичної Ради.

У неділю, 5-го квітня, делегація від станиці в складі п'яти осіб разом з пл. сен. Стахою Гойдиш взяли участь у панахиді за спокій душі учасниці визвольних змагань і пластунки св. п. Ганни Дмитерко Ратич. У Вербну неділю, 12-го квітня, пластуни і пластунки продавали лозу й взяли участь у церковній відправі за спокій душ ісповідників віри й Української Помісної Католицької Церкви та у святочній академії, що її влаштував місцевий відділ Патріярхального Товариства. Делегація юнацтва їздила до Вашінґтону на посвячення курінного прапора у тій пластовій станиці.

У Велику П'ятницю й Суботу пластуни-юнаки разом сповняли поруч інших почесну стійку при Плащаниці у церквах св. Йосафата і св. Юрія Переможця.

У поточному 1981 році станиця ввійшла в 30-ий ювілейний рік своєї корисної діяльности. За взірцеву службу Богові й Україні станиця, її члени, провідники й виховники втішаються вдячністю і признанням з боку батьків пластової молоді й загалу українського громадянства.

юко

Невмируща...

(Продовження зі ст. 6)

т. зв. „Українській Радянській Соціялістичній Республіці".

Але колишні діячі і змагуни „України", яких не зліквідувало чи не заслало в „отдальонние лаґєря" КҐБ, які не загинули в застінках Ґестапо чи в німецьких „млинах смерти", або не впали на полі бою Дивізії „Галичина" (як колишній діяч „України" сл. п. сотник Дмитро Паліїв), чи ті, які не згинули в УПА, — всі ті, яким удалося продістатися на Захід, відновляли свою „Україну", де лише була для цього можливість: в Зальцбурзі, в Ульмі, в Торонто, в Монтреалі, а останнього часу, — як повідомили Діловий комітет 70-річчя „України", — навіть в Едмонтоні, де постав спортовий клюб „Україна".

Восени минулого року за почином торонтських колишніх членів СТ „Україна" — Львів заініційовано вшанувати 70-річчя заснування матірньої львівської „України" великою спортово-громадською маніфестацією. Підняв цю ініціятиву філядельфійський Спортовий Осередок „Тризуб". І ось 20-го і 21-го червня ц.р. злетяться з Америки, Канади — навіть з далекої Австралії — разом із спортовою молоддю колишні діячі і змагуни „України" до Філядельфії, щоб маніфестаційним здвигом громадянства і спортовим змагом спортовців Торонто, Монтреалю, Нюарку і Філядельфії засвідчити перед цілим світом, що Україна і СТ „Україна" живуть!

Напевно почують нас і у нашому рідному нескореному Львові.

О.Н.О.

Про наколесницького суверена Степаняка, нечесного „Цваняка" і чесного „Пробоща"

Дружина Юніорів СТ „України" — чемпіони Львівської округи у 1939 році перед змаганнями з „Чарними" 25 червня 1939 року, виграними 3:2.

Перший зліва стоїть воротар Володимир Дицьо, далі провідник дружини юніорів інж. Омелян („Мікрус") Шепарович. Другий (з правого боку) стоїть капітан дружини Зубач.

Боксерська дружина СТ „України" перед змаганнями з „Ресовією" — Ряшів у 1938 році; стоять (справа наліво): мгр П. Харак — провідник ланки; Н.Н., студент медицини (санітет „України"); а далі змагуни: Тизьо, Шолдра, Рудницький, Ощудляк, Білий, Левкович, Пащин і Помірко. Перед П. Хараком клячить секундант дружини „Україна" В. Сія; поруч з ним клячать змагуни „Ресовії".

Хто із приїжджих до Львова у 20-ті й ранні 30-ті роки зайшов на площу Сокола Батька і побачив там асфальтову їздню, міг подумати, що українці займаються головно наколесницьким і мотоциклєвим спортом. Але то було б таке непорозуміння, як із тим червоноармійцем, у якого зубна щіточка завелася: коли йому закидували буржуазні прийоми, він заспокоїв критиків, мовляв, що він щіточкою чай мішає...

Можна не сумніватися, що батьки, будівничі площі, насправді думали про розвиток названих спортів. Але коли виявилося, що нема охочих до таких спортів, зокрема до дорогого мотоциклізму, їздню розібрано і взагалі проведено новий плян спортових споруд з головним футбольним грищем у протилежному до попереднього напрямку. А під кінець 30 років поляки забрали площу „для оборонних цілей", пропонуючи українцям подібну площу в іншій дільниці міста (наскільки відомо, українці пропозицію відкинули, вважаючи акт уряду за насильну узурпацію). А потім поляки і не могли давати, бо... Польща перестала існувати.

Повертаючись до часів розібрання їздні, треба ствердити, що якраз тоді у Львові, як із-під землі, де не взялися українські наколесники і почали проявляти таку інтенсивну тренінґову і змагову активність, що свої й чужі з дива не виходили. А тому що місцеве польське „Товариство Коляжи і Мотоциклістуф" (ЛТКМ) з браку конкуренції проспало свою шансу — наколесники СТ „Україна" раптом опинилися в ролі незаперечних суверенів південносхідньої частини тодішньої Польщі.

Двома перегоновими асами нової ланки червоно-чорних були Микола Степаняк і Іван Бабій: перший — на довгі віддалі, другий — на короткі (до 100 км.). Найкращі польські змагуни приходили на дальших задніх місцях.

Одні з таких перегонів — на трасі „Львів-Стрий-Самбір-Дрогобич-Львів (250км.), тільки не пам'ятаю, чи було це 1937 чи 1938 року, я пережив як кореспондент „Нового часу" в авті львівського „Стржельца", до якого мене приділили організатори імпрези.

Можна уявити собі, як я почувався в такому товаристві, яке, в додатку не цікавилося нікимі нічим, за вийнятком свого клюбного змагуна Нойбауера, коло якого наше авто постійно зупинялося, всяко йому догоджуючи.

Поза Нойбауером ми за весь час не бачили ні одного змагуна й не знали, чи цей ставленик „Стржельца" з німецьким прізвищем так дуже випередив усіх, а чи може відбився від усіх, що нікого іншого на трасі не було. Але яка різниця? На дворі пражило сонце, за шибою авта „курилася доріженька", розкопана на віддалі багатьох (европейських) миль. Хотілося якнайшвидше добратися до Львова і більш нічого. Хіба дивно, що в такому стані і настрої легко нашого брата сон бере?

Я прокинувся від якогось різкого голосу, що рапортував залозі нашого авта польською мовою: „Вісімка поїхала, тримаючись за шнурок авта, яке їхало перед нею!".

Мене затрусило з пересердя. „Вісімкою" був українець Степаняк, який мав на грудях і на плечах число „8". Його пізнав цей „цваняк" по клюбному одностроі: донос мав за ціль дискваліфікацію Степаняка в надії, що тоді може перемога припаде полякові.

Я нахилився до вікна, щоб наговорити брехунові. Сам не знав я що, але мене випередив місцевий маломістечковий польський „ксьондз-пробощ", який підійшов до нашого авта і тоном, що водночас свідчив про його гідність, а його попередника — негідність, заявив:

— То неправда! Вісімка поїхала зовсім правильно...

...Ми були вже на передмісті Львова. Коли наш Нойбауер нарешті переїхав лінію мети, ми зайшли до найближчого ресторану, щоб загасити спрагу. Думалося, стрінути там наших змагунів, головно Степаняка, який — як ми вспіли довідатися, виграв перегони.

Але, коли ми спитали змагунів, що підкріплялися перекускою після великих зусиль, вони українською і польською мовами навипередки закомунікували:

— О, Степаняк уже півгодини тому додому поїхав. Той ні їсти, ні пити не потребував.

...А вже найменше — відпочивати.

ПАРАСКЕВІЯ ЗАТВАРНИЦЬКА, членка УНС Відд. 274 свв. Петра і Павла в Янгставн, Ог., померла 14-го березня 1981 р. на 59-му р. життя. Нар. в Україні; членкою УНС стала у 1957 р. Залишила у смутку чоловіка Дмитра і дві доньки: Лесю й Ірину. Похорон відбувся 16-го березня на цвинтарі Кальварія у Янгставн, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелена Сенедяк, секр.

МАРІЯ ГРАБОЧАК, членка УНС Відд. 149 Преч. Діви Марії в Лакавана, померла 3-го березня 1981 р. на 78-му р. життя. Нар. 1903 р. в Лакавана, Н.Й.; членкою УНС стала у 1921 р. Залишила у смутку дві доньки; Марію і Гелену, 5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 6-го березня 1981 р. на цвинтарі св. Хреста у Лакавана, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М.С.Дикий, секр.

МИХАЙЛО Д. ВОЛЛЕС, член УНС Відд. 132 Запорозька Січ в Мек Кіспорт, Па., помер 15-го квітня 1981 р. на 72-му р. життя. Нар. 1908 р. в Клертон, Па.; членом УНС став у 1933 р. Залишив у смутку сестру і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го квітня 1981 р. на цвинтарі Джеферсон Меморіял Парк в Кіспорт, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Д. Смерека, секр.

МАРІЯ СЕКЕЛА, членка УНС Відд. 49 в Торонто, померла 8-го квітня 1981 р. на 75-му р. життя. Нар. в Україні; членкою УНС стала у 1959-му р. Залишила у смутку сестрінка Петра та дальшу родину. Похорон відбувся 10 квітня 1981 р. на цвинтарі Ґлендейл Меморіял Ґарденс, Торонто.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ВАСИЛЬ ВОРОНКЕВИЧ, член УНС Відд. 281 ім. Т. Шевченка в Байон, Н. Дж., помер 17-го травня 1981 р. на 66-му р. життя. Нар 1914 р. в Золочеві, Україна; членом УНС став у 1974 р. Залишив у смутку дружину Василину, сина Володимира, дочку Ірену та двоє внучат. Похорон відбувся 21 травня 1981 р. на цвинтарі св. Хреста в Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Сірий, секр.

СТЕПАН СТЕФАНЮК, член УНС Відд. 292 св. І. Хрестителя в Детройт, Міч., помер 27-го квітня 1981 р. на 66-му р. життя. Нар. 1915 р. в Стінка, Тернопіль, Україна; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Анну сина Михайла, 3-ох внуків, сестру і родину в Канаді, ЗСА й Україні. Похорон відбувся 2-го травня 1981 р. на цвинтарі св. Ядвиги в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Стела Федик, секр.

КАТЕРИНА ВАСИЛИШИН, членка УНС Відд. 217 св. Йосафата у Рочестері, Н. Й., померла 6-го травня 1980 р. на 91-му р. життя. Нар. 1890 р. в Україні, членом УНС став у 1919 р. Залишив у смутку синів Михайла і Йосифа, 3 дочки: Анну, Павлину і Розу, 11 внуків, 19 правнуків, сестру Параньку і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го травня 1981 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

ТАТЯНА НОВАК, членка УНС Відд. 292 св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., померла 8 квітня 1981 р. на 77-му р. життя. Нар. 1903 р.; членкою УНС стала 1942р. Залишила у смутку сина Петра, невістку Анну, внука Петра і внучку Елизабет. Похорон відбувся 11 квітня 1981 р. на цвинтарі св. Ядвиги в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Стела Федик, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 14-го ЧЕРВНЯ 1981 р.

НЮАРК, Н. Дж. Збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76-ий Відд. о год. 1-ій по пол. при Сенфорд Авеню і Айвi вул. Проситься чл. прийти і вирівняти залеглі вкладки. Найкраще платити чеками та посилати на адресу секретарки 76-го Відд. — Юлія Демчук, секр.